Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 884
Marți 16 octombrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Solii poporului romîn și-au început vizita în India

Vineri 12 octombrie a luat sfîrșit vizita în Indonezia a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și a tovarășilor Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu. Pretutindeni, în locurile vizitate, oaspeților li s-a făcut o primire cordială de către poporul indonezian, care a demonstrat astfel sentimentele sale de prietenie și simpatie față de poporul romîn.

Așa cum se arată și în Declarația comună romîno-indoneziană, vizita în Republica Indonezia a președintelui Consiliului de Stat al R.P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej și a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer și a celorlalți demnitari romîni, discuțiile cordiale purtate și documentele semnate reprezintă o contribuție importantă la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări, în interesul popoarelor romîn și indonezian și al cauzei păcii și colaborării internaționale.

În drum spre India, avionul cu care călătoresc tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, a făcut o escală pe aeroportul din capitala Uniunii Birmane.

In întîmpinare, pe aeroportul din Rangoon au venit generalul de brigadă Aung Gyi, președintele ad-interim al Consiliului Revoluționar din Birmania și ministru al dezvoltării comerțului și industriei, U Thi Han, ministrul afacerilor externe, Saw Mynt, ministrul informațiilor și culturii.

Generalul de brigadă Aung Gyi a transmis din partea președintelui Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, generalul Ne Win, un călduros salut tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și invitația de a vizita Birmania.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rugat pe președintele ad-interim al Consiliului Revoluționar să transmită generalului Ne Win, urările sale de bine și sănătate și și-a exprimat satisfacția sa și a tovarășilor Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu pentru faptul că vor avea în curînd prilejul să aibă la Rangoon un schimb de vederi cu generalul Ne Win și cu alte oficialități birmaneze.

★

La invitația președintelui Republicii India, dr. Sarvapalii Radhakrishnan, vineri după-amiază la ora 17,30 ora locală (ora 14, ora Bucureștiului), au sosit la Bombay pentru a vizita India tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu.

În momentul cînd avionul, care a străbătut de la Djakarta pînă la Bombay aproape 5.700 km aterizează, răsună 21 salve de tun.

În numele locuitorilor orașului Bombay și ai statului Maharashtra care numără peste 40.000.000 locuitori, înalții oaspeți romîni sînt salutați cu căldură de H. K. Chainani, guvernator al statului Maharashtra și I. B. Chavan, ministrul principal al statului. Guvernatorul H. K. Chainani prinde de gîtul tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer tradiționale ghirlande de flori, simbol al prieteniei.

De la aeroport pînă la Raj Bhavana — reședința guvernatorului — pe întreg parcursul care numără 35 km, de-a lungul unui număr de străzi principale ale orașului, mii și mii de locuitori ai Bombay-ului au făcut o primire entuziastă, plină de căldură înalților oaspeți romîni.

In cea de-a doua zi a vizitei în Bombay, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, însoțiți de guvernatorul statului Maharashtra și de alte persoane oficiale indiene, au vizitat așa-numita „Colonie a Laptelui" din Aarey — un complex model de ferme pentru produse lactate — precum și Institutul de energie atomică de la Trombay.

Pe tot parcursul celor 32 km., cît măsoară drumul pînă la Aarey, populația din Bombay și din regiunile înconjurătoare a făcut o caldă demonstrație de simpatie solilor poporului romîn.

La „Colonia Laptelui" oaspeții sînt primiți de ministrul agriculturii al statului Maharashtra, Desay, care le prezintă pe conducătorul complexului Khurody, și o seamă de colaboratori ai săi. De pe o colină oaspeții cuprind cu privirea întregul complex de ferme.

„Colonia Laptelui" se întinde pe o suprafață de 283 hectare și cuprinde 30 de ferme, în care sînt îngrijite peste 20.000 capete de vite. Cu 13 ani în urmă pe acest loc nu se afla nici un fel de construcții. Astăzi se îmbuteliază zilnic 100.000 litri de lapte.

Oaspeții au vizitat apoi unitatea nr. 5 din cadrul complexului și fabrica pentru pasteurizarea și îmbutelierea laptelui. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a apreciat mult felul în care este organizat procesul de producție și calitatea produselor acestei întreprinderi moderne, și l-a invitat pe Khurody, conducătorul complexului, să facă o vizită în țara noastră.

Ministrul agriculturii, Desay, s-a interesat îndeaproape de dezvoltarea agriculturii Romîniei, de sistemul de educație, în general, și de pregătirea cadrelor cu calificare superioară în special. El a mulțumit tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej pentru explicațiile date. La rugămintea gazdelor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a plantat, potrivit unei vechi tradiții indiene, un arbust de asopalav în Parcul Prieteniei de la Aarey.

Adresîndu-se gazdelor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Fie ca oamenii să trăiască în pace, să nu mai existe niciodată război. Acestui scop să ne consacrăm forțele". Ministrul agriculturii, Desay, a adăugat: „Acesta este și punctul de vedere al guvernului indian". „Vă rugăm, a spus Desay, să reveniți pentru a vedea cum a crescut arbustul".

Seara, guvernatorul statului Maharashtra a oferit un dineu în cinstea conducătorilor statului romîn.

Duminică dimineață înalții oaspeți romîni s-au îndreptat cu o șalupă spre insula Elefanta, situată la 6 mile depărtare în larg, vizitînd străvechi monumente indiene aflate pe această insulă.

★

In cursul după-amiezii de duminică, solii poporului romîn au părăsit orașul Bombay îndreptîndu-se pe calea aerului spre Bangalore, capitala statului Mysore.

Pe aeroportul din Bangalore oaspeții romîni au fost întîmpinați de ministrul principal al statului Mysore, Nijlingappa, miniștri ai statului Mysore, de primarul orașului, Krishna Iyer și de alte oficialități.

La sosire, pe aeroportul din Bombay
Telefoto: AGERPRES

Ne scriu corespondenții despre lucrările agricole de toamnă

BABADAG: (de la Constantin Dolniceanu).

Cele 13 gospodării agricole colective din raza stațiunii de mașini și tractoare Babadag, raionul Istria, muncesc cu multă însuflețire la semănatul griului și a celorlalte culturi de toamnă. Pînă în prezent, la aceste gospodării s-au însămînțat 5.500 ha cu griu și aproape 1.000 de hectare cu orz și secară pentru masă verde.

URZICENI: (de la Gheorghe Gheorghiu).

Lucrările agricole de toamnă sînt avansate și în gospodăria agricolă colectivă din comuna Micșunești-Moara. Pînă în prezent au fost însămînțate peste 200 de hectare cu grîu. În dorința de a obține recolte bogate în anul viitor, colectiviștii au acordat o atenție sporită fertilizării solului. Astfel, pe o suprafață de 35 de hectare s-au aplicat circa 20.000 kg de gunoi de grajd la hectar, iar pe 180 de hectare s-au administrat 32 de tone de îngrășăminte chimice. S-au evidențiat în muncile de toamnă tractoristul Sandu I. Cristea de la S.M.T. Grădiștea și colectiviștii Ion Neacu, Const. P. Ilie, Scarlat Dobre și șefii de echipă Const. Micu și Tănase Șerban.

FĂLTICENI: (de la I. Marțolea).

Colectiviștii din comuna Chilișeni, raionul Fălticeni, au acordat lucrărilor agricole de sezon o deosebită atenție. Ei au adunat recolta de porumb de pe toate cele 330 de hectare cultivate și recolta de sfeclă de zahăr de pe o importantă suprafață, eliberînd astfel terenul destinat culturii grîului într-un timp foarte scurt. Cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Spătărești, ei au reușit să însămînțeze orzul de toamnă precum și 100 de ha cu grîu, folosind numai semințe de înaltă productivitate.

FĂUREI: (de la Petru Verigă).

Îndrumate în permanență de către biroul comitetului raional de partid și de către comitetul executiv al sfatului popular raional Făurei, conducerile celor 68 de gospodării colective au luat măsuri pentru recoltarea porumbului în primul rînd de pe suprafețele ce vor fi însămînțate în această toamnă.

Din datele existente la consiliul agricol raional Făurei, pînă mai zilele trecute au fost eliberate de culturile de toamnă peste 30.000 hectare, din cele 41.425 hectare cultivate. Viteza de recoltare a fost depășită cu 344 hectare zilnic.

Avînd terenul eliberat, mecanizatorii din cele 6 S.M.T.-uri au însămînțat în cele 68 de gospodării colective deservite, 31.677 hectare cu grîu, adică 75,7 la sută din suprafața planificată.

Colectiviștiii din cadrul raionului Făurei sînt hotărîți ca și anul acesta să depună toate eforturile, în vederea terminării campaniei de însămînțări în timpul cel mai scurt.

PLOIEȘTI: (de la P. Veronel).

Gospodăria colectivă „16 Februarie" din comuna Cioceni, raionul Ploiești, este o gospodărie mică în ceea ce privește suprafața. În această toamnă colectiviștii de aici și-au planificat să semene cu grîu 120 hectare. Organizînd bine munca, colectiviștii au reușit să semene suprafața planificată. O atenție deosebită s-a dat fertilizării solului, administrîndu-se cîte 200 de kg de superfosfat la hectar, iar pe 30 de ha, s-au încorporat îngrășăminte naturale.

Semănatul pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Vasilați, raionul Oltenița, regiunea București, se apropie de sfîrșit.

Să fie urmat exemplul fruntașilor

Muncă rodnică și entuziastă. Aceasta este caracterizarea ce se poate da activității oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Mizil. Numai printr-o muncă care se desfășoară într-un ritm intens și plină de avînt se poate realiza ceea ce au reușit membrii gospodăriilor colective și mecanizatorii din cele 3 stațiuni de mașini și tractoare care lucrează în acest raion.

Pentru a oglindi marele volum de muncă ce s-a executat aici pînă în seara zilei de 13 octombrie, deci într-un timp relativ scurt, să dăm grai cifrelor: recolta de porumb a fost strînsă de pe aproape 31.000 ha, din cele 34.679 ha. cultivate, cea de floarea-soarelui de pe toate cele 4.217 hectare, iar cea de sfeclă de zahăr de pe 1.196 ha, din cele 2.124 ha cîte au fost cultivate în raion.

Cu elan sporit s-a muncit aici și la semănatul griului, orzului și secarei. Astfel, paralel cu recoltatul culturilor de toamnă, colectiviștii și mecanizatorii din raionul Mizil au eliberat terenul, au arat și l-au pregătit pentru a fi însămînțat. Avînd o mare parte din teren dinainte pregătit, mecanizatorii au început semănatul din plin în jurul datei de 1 octombrie. Folosind atît întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, cît și timpul bun de lucru, mecanizatorii și minuitorii de agregate au reușit nu numai să îndeplinească viteza de lucru la însămînțări, ci și s-o depășească. In ultimele 3 zile, de pildă, aici s-au însămînțat între 1.136 și 1.192 ha pe zi. Viteza zilnică planificată a fost de 971 ha pe zi. De altfel cele 13.916 ha însămînțate pînă simbătă seara cu griu, 478 ha cu orz și 143 ha cu secară pentru masă verde arată că viteza zilnică a fost realizată în medie în toate cele 13 zile din luna octombrie. Ritmul intens în care se desfășoară însămînțările în raionul Mizil ne îndreptățește să afirmăm că pînă în ziua de 20 octombrie, dată cînd se încheie perioada optimă pentru semănatul griului, vor fi însămînțate și cele 8.027 de ha cu griu, 28 ha cu orz și 337 ha cu secară pentru masă verde ce au rămas pînă la îndeplinirea planului.

In această toamnă mecanizatorii și colectiviștii din raionul Mizil au efectuat lucrările agricole în condițiile colectivizării în întregime a agriculturii. Munca în comun, organizarea bună a lucrului, dorința tuturor colectiviștilor de a obține recolte cît mai bune la ha au făcut ca lucrările agricole să fie efectuate nu numai la timp, ci și de bună calitate. Colectiviștii din comunele Mihăilești, Florica, Smirdan, Cîrligu Mare și din altele, de pildă, au adunat într-un timp scurt recolta de porumb de pe întreaga suprafață ce urma a fi însămînțată. Paralel cu strîngerea știuleților, colectiviștii de aici au eliberat terenul de coceni pentru a fi arat și pregătit în acest scop. Avînd terenul eliberat din vreme mecanizatorii care deservesc aceste gospodării n-au precupețit nici un efort la lucrările de pregătire a solului. Lucrînd în două schimburi sau în schimb prelungit, ei au făcut arături la timp. Respectînd indicațiile Consiliului Superior al Agriculturii mecanizatorii au executat arăturile la adîncimea la care nu se scoteau bulgări. Aceasta a ușurat mult munca pentru crearea unui bun pat germinativ, nemaifiind necesare 2—3 discuiri. Astfel, s-a putut trece cu toate forțele la semănat. Ca urmare în aceste gospodării colective grîul și orzul a fost semănat pe întreaga suprafață planificată.

Arat cu 10—12 zile înainte de a fi semănat, pămîntul a avut timp să se așeze bine, ceea ce a făcut ca grîul semănat în asemenea teren să răsară bine și uniform pe toate tarlalele semănate la începutul lunii octombrie.

O mare atenția s-a acordat în cele mai multe gospodării colective calității semănatului. Pe semănători au fost puși să lucreze oameni conștiincioși și care au fost în prealabil bine instruiți.

Aceștia au urmărit în tot timpul lucrului ca tuburile semănătorilor să nu meargă înfundate, iar la capetele tarlalelor au fost trase, înainte de începerea semănatului, cîte două brazde cu mașina. In felul acesta în marea majoritate a gospodăriilor colective au fost evitate greșurile.

Experiența anilor anteriori a demonstrat colectiviștilor din raionul Mizil că o recoltă bună de grîu depinde nu numai de calitatea lucrărilor, ci și de sămînța folosită la semănat. Pe baza rezultatelor obținute pe loturile demonstrative și în cultura mare, în condițiile pedoclimatice concrete din fiecare comună, colectiviștii din acest raion vor semăna 8.000 ha cu grîu din soiul Bezostaia, 6.500 ha cu Scorospelka, 4.800 ha cu Nr. 301 și restul cu Triumph și alte soiuri introduse experimental.

Ultimele ha cu grîu vor fi semănate în raionul Mizil în arătură făcută cu numai 3—5 zile înainte de semănat. Astfel, pămîntul nu are timp suficient pentru a se așeza. In această situație consiliul agricol al raionului a dat indicații tuturor inginerilor, tehnicienilor și consiliilor de conducere din gospodăriile colective să execute în mod obligatoriu tăvălugitul tuturor suprafețelor ce se însămînțează în arătură proaspătă. Prin această lucrare pămîntul se va tasa, asigurînd o aderență bună a pămîntului de sămînță, fapt ce va contribui la o răsărire bună și uniformă.

V. CAZACU

Zoresc lucrările în cîmp

Membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Oinac, raionul Giurgiu, au învățat din experiență proprie, că efectuarea la timp și în bune condiții agrotehnice a lucrărilor agricole aduce sporuri însemnate de recolte. De aceea, în această toamnă, deosebit de pregătirea terenului și asigurarea semințelor de calitate, ei au început însămînțările în epoca optimă și zoresc terminarea lor.

Avînd de însămînțat cu grîu suprafața de 700 de hectare, harnicii colectiviști din comuna Oinac au însămînțat cu ajutorul S.M.T.-ului aproape 600 de hectare din cele planificate. Printre membrii brigăzilor de cîmp, care au colaborat foarte bine cu membrii brigăzii de tractoare la însămînțări, se numără colectiviștii Marin Muscalu, Ilie I. T. Roșca, Dumitra Roșca și alții.

O dată cu însămînțările, colectiviștii din comuna Oinac grăbesc și recoltatul porumbului și eliberarea terenului de coceni, precum și efectuarea arăturilor. De asemenea, ei recoltează fără întîrziere legumele și zarzavaturile din grădina gospodăriei, trimițînd zilnic pentru aprovizionarea oamenilor muncii de la oraș, însemnate cantități de ardei, roșii, varză și alte legume.

DUMITRU BICĂ
corespondent

Cum am obținut 7.663 kg. porumb boabe la hectar

Brigăzii noastre, care își are tarlaua la trupul numit Văleni-Ilișești, i-a revenit sarcina să cultive în acest an cu porumb pentru boabe o suprafață de 100 ha. La îndemnul organizației de partid, noi am analizat posibilitățile ce le avem pentru sporirea producției la hectar și am ajuns la convingerea că avem mari rezerve, în acest scop. Astfel, ne-am angajat atunci să depășim producția medie planificată de 2.400 de kg boabe la ha cu 1.000 de kg. la hectar.

Pentru aceasta, încă din toamna trecută am dat o mai mare atenție executării unor lucrări de calitate, de care depinde obținerea unei producții bogate. Pe întreaga suprafață destinată porumbului am executat astfel ogoare de toamnă la adîncime de 30 cm. Concomitent, am încorporat sub brazdă cîte 300 kg. superfosfat la hectar ca îngrășămînt de bază. De asemenea, imediat ce au apărut primele semne de desprimăvărare, am mai administrat și cîte 100 kg azotat de amoniu la hectar, după care întreaga suprafață de teren a fost grăpată. Această lucrare a avut menirea să încorporeze azotatul de amoniu în sol și să împiedice evaporarea apei din sol. Pînă la semănat, terenul a mai fost întreținut prin încă două cultivații, executate la intervale de 8-10 zile.

Învățînd din experiența anilor trecuți membrii brigăzii noastre au acordat o deosebită atenție calității semănatului. Această lucrare s-a executat în ultimele zile ale lunii aprilie, cînd temperatura în sol era, la adîncimea de semănat de peste 9 grade. Au fost folosite semănători de tipul 2 S.P.C.-2 cu clapeți, însămînțîndu-se în cuiburi dispuse la distanțe de 80 cm între rînduri și 25 cm pe rînd. Pentru a executa un seamănat de calitate pe semănători au fost puși oameni bine instruiți iar în timpul lucrului am făcut zilnic de cîte 2-3 ori controlul calității. Aceasta ne-a permis să obținem o densitate bună de plante la hectar.

La 5 zile de la semănat, încă înainte de răsărirea plantelor, întreaga suprafață a fost grăpată, lucrarea efectuîndu-se cu grapa reglabilă, perpendicular pe direcția de semănat. De îndată ce s-au cunoscut rîndurile de porumb, a fost aplicată prima prașilă mecanică, iar prășitul manual a început cînd plantele încă nu aveau trei frunze.

Trebuie să menționăm că răritul s-a efectuat ca lucrare separată, cu oameni special instruiți. Aceasta cu scopul de a evita distrugerea unor plante care trebuiau să rămînă în cultură pentru a asigura densitatea stabilită. În felul acesta, brigada noastră a realizat o densitate de 38—40 de mii de plante recoltabile la hectar.

Ca lucrări de întreținere, s-au mai executat două prașile mecanice și trei prașile manuale, deci în total 3 prașile mecanice și 4 manuale. Pentru a ajuta dezvoltarea mai bună a plantelor, cu prilejul celei de-a treia prașile mecanice am mai aplicat cîte 80 kg azotat de amoniu la hectar.

Este adevărat că în iarnă, terenul a fost acoperit mereu cu zăpadă, iar în perioada ce s-a scurs de la însămînțarea porumbului și pînă la înspicare, au căzut precipitații, totalizînd 200-250 mm. Nu e mai puțin adevărat însă că, executarea la timp și de calitate a lucrărilor de mobilizare a terenului a permis menținerea apei în sol și o umiditate care a contribuit la dezvoltarea deopotrivă de viguroasă a tuturor plantelor.

Munca stăruitoare depusă pentru executarea unor lucrări agrotehnice de calitate a fost răsplătită din plin. La recoltare, brigada noastră a realizat 7.663 kg. de porumb boabe la hectar, cea mai mare producție de porumb boabe care s-a obținut vreodată pe aceste meleaguri. Realizarea acestei producții bogate a influențat favorabil și prețul de cost, care va fi redus cu 30—35 la sută sub prețul de cost planificat.

Astfel, practica a dovedit, o dată mai mult, că de calitatea lucrărilor agrotehnice depinde creșterea producției la hectar, indiferent dacă este vorba de porumb sau de altă cultură.

Sîntem hotărîți să folosim și în anul ce urmează această experiență acumulată, să executăm lucrări agrotehnice de bună calitate, pentru a obține recolte tot mai bogate și a contribui astfel la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid.

N. BORDEI
brigadier la G.A.S.-Girov,
regiunea Bacău

Aplicînd regulile agrotehnice recomandate pentru cultura porumbului colectiviștii din Schitul-Duca, regiunea Iași, au obținut o recoltă frumoasă de porumb boabe la hectar

Realizări obținute în problema măririi conținutului în proteină a nutrețurilor

Ridicarea conținutului în proteină a nutrețurilor constituie una din problemele de bază în alimentația animalelor.

În acest sens, la Stațiunea experimentală Dobrogea încă din anul 1956 s-au efectuat experiențe de producerea unor nutrețuri verzi și însilozate cu o valoare nutritivă ridicată, precum și folosirea anumitor substanțe chimice care măresc cantitatea de proteină din furaje, cu alte cuvinte producerea unor nutrețuri cu o valoare proteică mare care să permită realizarea unor rații echilibrate și reducerea consumului de concentrate.

O atenție deosebită s-a acordat în acest sens ridicării valorii nutritive a porumbului pentru siloz prin numărul mare de combinații experimentate între porumb murat și diferite plante leguminoase ca: soia, sulfină, mazăre, măzăriche, fasole urcătoare etc. Prezentăm mai jos un tabel cu cele mai bune rezultate obținute la cultura porumbului pentru siloz în amestec cu soia.

VARIANTA	M.V. Kg/ha	P.D. Kg/ha
PORUMB 30 kg/ha	33.812	477
SOIA 60 kg/ha	9.110	379
PORUMB 15 Kg/ha + SOIA 60 Kg/ha	34.634	604
PORUMB 15 kg/ha + SOIA 45 kg/ha	33.312	635
PORUMB 15 kg/ha + SOIA 30 kg/ha	32.830	626

Din datele de mai sus se vede că deși producția totală la amestecurile cu soia este ceva mai mică decît la porumbul semănat singur cantitatea de proteină la hectar este mult mai mare. În experiențele efectuate s-a folosit soia-Lincoln. Soia s-a semănat pe aceleași rînduri cu porumbul.

Procentul de soia realizat în porumb a variat de la 16—21 la sută.

Pentru a verifica felul cum influențează producția animală amestecul de porumb cu soia s-au efectuat experiențe de alimentație pe vaci de lapte și tineret. Pentru a verifica eficiența silozului de porumb cu soia în hrana vacilor comparativ cu porumbul pentru siloz simplu s-a întreprins o experiență cu două loturi de vaci. Lotul martor a primit 30 kg porumb siloz, iar lotul experimental 30 kg porumb în amestec cu soia, în care soia reprezintă 16 la sută.

Furajele fibroase și concentrate au fost aceleași la ambele loturi. Experiența a durat 60 zile și s-au obținut următoarele rezultate: la vacile hrănite cu siloz de porumb în amestec cu soia s-a obținut o producție de lapte de 13,5 litri zilnic cu un procent de grăsime de 3,96 la sută, consumul pentru un litru de lapte fiind de 0,89 U.N., iar la lotul martor s-a obținut o producție de lapte de 11,09 litri, cu un procent de grăsime de 3,91 la sută, consumul pentru un litru de lapte fiind de 1,003 U.N.

Din cercetările noastre s-a observat că vacile consumă mai bine amestecul de porumb cu soia, chiar de la începutul experienței.

Pentru obținerea unui siloz bun trebuie însă să ținem seama de unele considerente tehnice. Astfel, porumbul cu soia trebuie recoltat la timp, adică atunci cînd soia formează primele păstăi. Dacă nu se respectă epoca indicată, soia îmbătrînește și animalele nu o consumă cu plăcere. De asemenea, însilozarea trebuie făcută în condiții optime, altfel soia se înnegrește și prin aceasta îi scade valoarea nutritivă.

Experiențele efectuate la tineretul taurin au demonstrat că, tineretul din grupa de 6-12 luni la care s-a introdus în hrană siloz de porumb în amestec cu soia a înregistrat un spor zilnic pe cap de animal de 808 g, față de 679 g la lotul hrănit cu siloz de porumb simplu.

La fel, tineretul taurin din grupa 1-2 ani, care a primit siloz de porumb în amestec cu soia, a înregistrat un spor de 687 g, față de 578 g obținute la lotul hrănit cu siloz de porumb simplu.

Rezultatele experiențelor noastre au arătat că prin folosirea porumbului siloz în amestec cu soia se realizează producții mari de lapte, precum și sporuri de creștere în greutate mai mari, cu un preț de cost mai scăzut.

În problema asigurării animalelor cu masa verde, la stațiunea noastră s-au efectuat o serie de experiențe privind ridicarea conținutului în proteină a porumbului pentru masă verde.

Cultivînd porumbul pentru masă verde în amestec cu soia — 100 kg sămînță de porumb și 35 kg de soia —date la ha — s-au obținut 36.200 kg masă verde la ha și cu un conținut de 695 kg proteină digestibilă (P.D.). Prețul de cost a fost de 1,66 lei per kg de proteină digestibilă. La cultura porumbului pentru masă verde în cultură pură, s-au obținut numai 35.000 kg masă verde la hectar, cu 409 kg proteină digestibilă la hectar, la un preț de cost de 2,14 lei un kg de proteină digestibilă.

dr. DUMITRU PETCU
ing. IANCU TUCRA
chimist VLADIMIR TASCENCO
de la Stațiunea experimentală Dobrogea

(Continuare în pag. a 3-a)

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Manifestări cultural-artistice

În regiunea Ploieşti

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, în regiunea Ploieşti se vor desfăşura numeroase manifestări cultural-artistice închinate prieteniei de nezdruncinat dintre poporul romîn şi poporul sovietic. Astfel, în satele şi comunele regiunii, se vor organiza serbări ale prieteniei, acţiuni de popularizare a succeselor obţinute în agricultura sovietică şi în cercetarea spaţiului cosmic. O astfel de serbare a prieteniei romîno-sovietice, dedicată unui colhoz milionar din regiunea Kiev, se va organiza la gospodăria agricolă colectivă din comuna Baba Ana, raionul Mizil. Cu acest prilej, îşi vor da concursul cele mai bune formaţii artistice de amatori din oraşul Ploieşti şi de la Teatrul de Estradă. De asemenea, în regiune se vor organiza manifestări pe teme ca: „Realizări ale agriculturii sovietice", „Metode noi de strîngere a recoltei", precum şi prezentarea unor colhozuri fruntaşe din Uniunea Sovietică la care vor participa un număr mare de colectivişti.

Tot cu acest prilej, în cadrul căminelor culturale şi la bibliotecile săteşti, se vor face expuneri pe teme legate de succesele obţinute de poporul sovietic în construcţia desăvîrşită a comunismului. De asemenea, se vor ţine seri literare, jurnale vorbite, simpozioane, concursuri, precum şi întîlniri cu lucrători din agricultură care au vizitat Uniunea Sovietică.

În regiunea Bacău

Zilele acestea, la căminul cultural din Săvineşti a avut loc o conferinţă la care a participat majoritatea ţăranilor colectivişti din comună. Conferinţa a avut ca temă: „Cucerirea spaţiului cosmic de către U.R.S.S.". Cu acest prilej, tov. Vasile Ripan, directorul căminului cultural, a vorbit ţăranilor colectivişti despre succesele obţinute de Uniunea Sovietică în ceea ce priveşte cucerirea spaţiului cosmic. El a arătat că Uniunea Sovietică luptă pe toate căile pentru încheierea unei păci trainice, cu toate popoarele lumii şi că spaţiul cosmic este cercetat de oamenii de ştiinţă sovietici pe căile paşnice fără să se aducă vreun pericol omenirii.

După terminarea conferinţei, directorul căminului cultural a vorbit celor de faţă despre manifestările cultural-artistice care vor avea loc în zilele următoare în comuna Săvineşti cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

TEODOR STAVĂR
corespondent

Demostene Botez: „Prin U. R. S. S."

Este semnificativ că toţi marii noştri scriitori contemporani au închinat pagini, însufleţite de admiraţie şi prietenie, marilor victorii ale oamenilor sovietici, avîntului lor creator, eroismului cu care au făurit şi apărat patria socialistă. De la Geo Bogza cu ale sale „Meridiane sovietice" şi pînă la recentul volum al lui Demostene Botez, trebuie amintiţi G. Călinescu, Zaharia Stancu, Cezar Petrescu, Ion Pas şi încă mulţi alţii, ale căror scrieri însufleţite de dragoste şi admiraţie pentru oamenii sovietici au contribuit la mai buna cunoaştere a măreţiei „continentului sovietic". Acestor contribuţii li se adaugă acum memorialul de drum care adună impresiile culese de poetul Demostene Botez din Moscova şi Leningrad, Razliv şi Iasnaia Poliana, cu prilejul unei călătorii în U.R.S.S.

Poetul şi prozatorul îşi dau mîna pentru a face să trăiască cu prospeţime reflexul marilor satisfacţii încercate, fie cu prilejul popasului la Expoziţia permanentă ori la Uzina de rulmenţi de lîngă Moscova, fie la Ermitaj, fie la Iasnaia Poliana.

Modalitatea de prezentare a noului din impunătoarea întreprindere industrială — Uzina de rulmenţi — este reportericească, cea referitoare la Ermitaj cu un caracter liric evocator; însă indiferent de locul popasului autorul vorbeşte cu emoţie despre cele văzute. Observaţiile sale se organizează necontenit ca o mărturie pătrunsă de prinosul recunoştinţei pentru înfăptuirile istorice ale harnicului şi talentatului popor sovietic.

Cînd ajunge la Razliv, pe locurile unde Vladimir Ilici pregătea în 1917 proiectul declanşării Revoluţiei, ca şi atunci cînd retrăieşte atmosfera tolstoiană de la Iasnaia Poliana, Demostene Botez găseşte cuvinte calde de preţuire pentru geniul rusesc întrupat în figurile luminoase ale marelui conducător al proletariatului V. I. Lenin şi ale minunatului creator de tipuri care a fost scriitorul Lev Tolstoi. Cărturar fiind, autorul caută să cunoască cît mai aprofundat mediile intelectuale sovietice. Vizita pe care o face la Universitatea Lomonosov se înscrie în programul său de îmbogăţire a experienţei personale, prin contacte directe cu iluştrii învăţaţi umanişti şi cu discipolii lor.

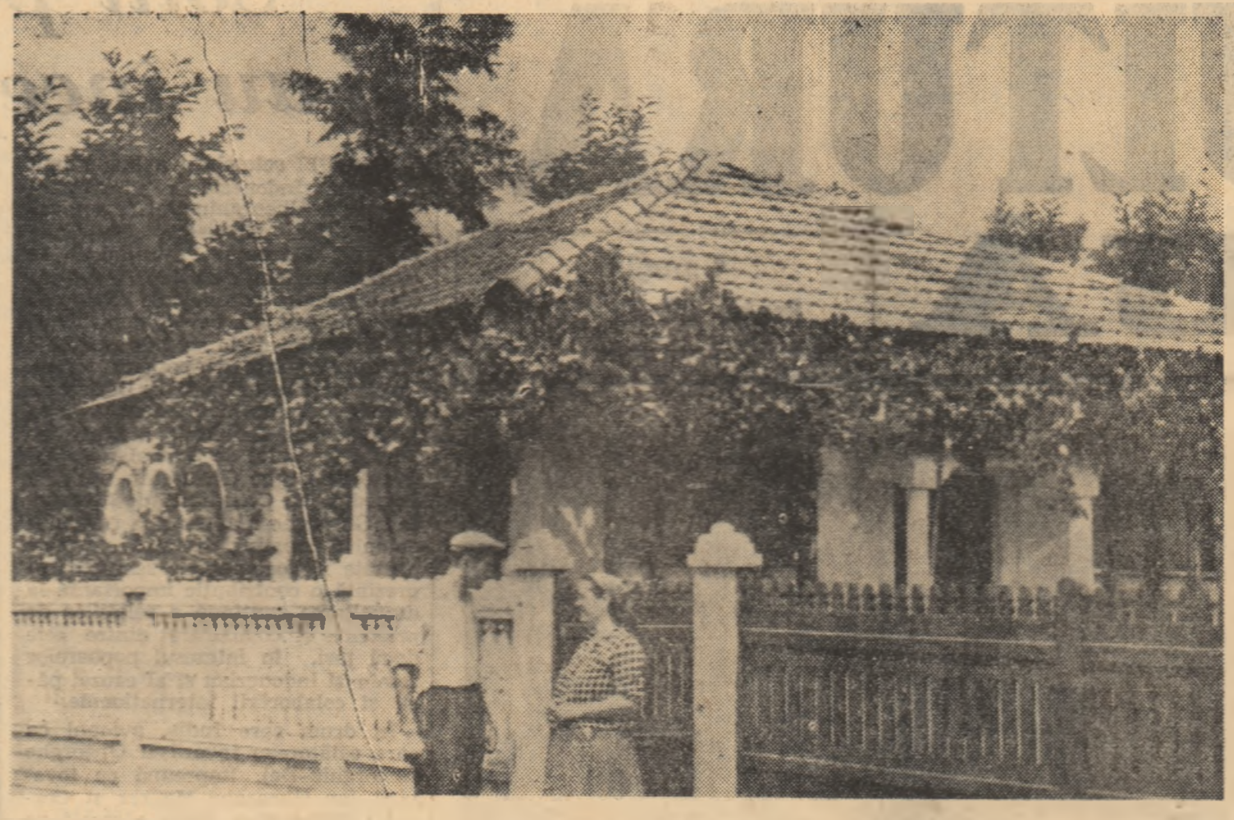
Dacă mereu revine pe buze salutul adresat de scriitorul romîn prezentului comunist, el nu omite să sublinieze legătura ce există între trecutul glorios de luptă împotriva ţarismului şi realizările clipei de faţă. Atît la Iasnaia Poliana, unde evocarea personalităţii lui Lev Tolstoi care a făcut-o celebră este asociată marilor sale merite de luptător moral împotriva oprimării ţariste, cît şi la Ţarskoe Selo — de care e legat numele lui Puşkin, Demostene Botez retrăieşte cu emoţie setea de libertate şi spiritul justiţiar al marilor creatori legaţi de popor.

Amintirea lor, ca şi respectul ce-l inspiră opera acestora — ca document inegalabil al dragostei pentru tot ce înseamnă propăşirea materială şi spirituală a societăţii — este puntea de legătură, pare să spună autorul, între ei şi vremea noastră, între visurile şi năzuinţele pentru care au militat şi deplina lor împlinire azi, sub flamurile gloriosului partid comunist.

Ceea ce a scris Demostene Botez despre adînca legătură organică ce există între trecut-prezent, poartă pecetea autenticităţii şi trădează o vibraţie poetică valoroasă. Este în paginile cărţii sale elogiul descătuşării omului ridicat la treapta demnităţii şi eroismului creator. Şi mai izvorăşte din cartea sa omagiul pentru curajul, puterea de sacrificiu şi solidaritatea întregii colectivităţi sovietice, apărătoare de nădejde a idealului de pace, bunăstare şi bună înţelegere între popoare.

H. ZALIS

Ce să citim

În comuna Coţofenii din Faţă din regiunea Oltenia, sînt zeci de case noi, frumoase, ca cea pe care o vedeţi în fotografie. Ele au fost făcute în ultimii ani datorită cîştigurilor obţinute în gospodăria colectivă.

Foto: LUCIAN CURSARU

Munca culturală în sprijinul producţiei

La începutul acestui an, gospodăria agricolă de stat Peştera, regiunea Dobrogea, a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I. Înalta distincţie acordată acestei unităţi, a însemnat încununarea succeselor remarcabile dobîndite de lucrătorii gospodăriei în sectorul vegetal şi cel al creşterii animalelor.

Zilele acestea am avut prilejul să mă aflu, mai multă vreme, printre lucrătorii gospodăriei de stat amintite. Mare mi-a fost satisfacţia cînd am aflat de la comunistul Iancu Gîlcă, directorul gospodăriei, că şi în acest an, lucrătorii gospodăriei au repurtat frumoase succese în toate sectoarele de activitate.

— Înmînarea înaltei distincţii, mi-a spus comunistul Gîlcă, a fost un prilej de adevărată sărbătoare, a prilejuit un puternic entuziasm în munca noastră. Toţi lucrătorii gospodăriei şi-au sporit angajamentele. Dorinţa fiecăruia a fost şi cu acest prilej să muncească mai bine pentru a dobîndi noi succese în producţie, răsplătind în felul acesta, aşa cum se cuvine unui colectiv harnic, aprecierea făcută de partid şi guvern. Şi oamenii s-au ţinut de cuvînt. Antrenaţi tot timpul în întrecerea socialistă, mobilizaţi în permanenţă în muncă în vederea realizării planului, ei au obţinut rezultate bune. Şi iată, continuă directorul gospodăriei, în sectorul vegetal, de pildă, la grîu, de pe o suprafaţă de 1.580 de hectare, ei au realizat în medie la hectar, cu tot timpul nefavorabil din acest an, 2.480 de kg grîu, în loc de 1.900 kg planificat. Tona de grîu costîndu-ne 580 de lei faţă de 640 de lei cît era planificat. Deosebit de însemnate sînt rezultatele dobîndite în sectorul zootehnic. Astfel, la lapte, pînă la 1 octombrie, s-a muls pe cap de vacă furajată cîte 3.100 litri. Avem siguranţa că la sfîrşitul anului, planul de 4.200 litri pe cap de vacă furajată va fi nu numai realizat ci şi depăşit, iar preţul de cost al litrului de lapte va fi sub un leu. De la 5.800 capete ovine am obţinut în medie de la fiecare oaie, cîte 6 kg lînă în loc de 5 kg. Şi în sectorul porcin rezultatele sînt bune. Bunăoară, de la 300 de scroafe, la o singură fătare, au fost obţinuţi în medie, pe scroafă, 11 purcei, iar înţărcaţi 10. Nu putem să vorbim de rezultatele gospodăriei fără a aminti, mai spune directorul, de oameni, de acei prin munca cărora ele au fost realizate. Să dăm astfel cîteva exemple de oameni din toate sectoarele: Vasile Bogdan, mulgător, pînă la 1 octombrie a muls de la lotul lui de vaci, în medie, pe cap de vacă furajată cîte 3.900 litri lapte, Gheorghe Cocoş — de la maternitatea de scroafe, a reuşit să înţarce în medie cîte 11 purcei pe cap de scroafă de la un lot de 25 de scroafe, Dumitru N. Petre — şef de cîrd, împreună cu ciobanii lui, a realizat cîte 6.4 kg lînă, pe cap de oaie de la un număr de 600 de oi, iar şeful de brigadă Ştefan T. Gheorghe a obţinut în medie la hectar cîte 3.800 kg grîu de pe o suprafaţă de 300 de hectare. Asemenea exemple mai sînt încă multe.

— Care a fost contribuţia muncii cultural-artistice în realizarea planului de producţie şi în mobilizarea oamenilor în obţinerea acestor rezultate?

La această întrebare, ne-a răspuns tov. Ion Rotaru, secretarul organizaţiei de partid din gospodărie.

— Fără îndoială că la obţinerea tuturor acestor rezultate, o contribuţie de seamă a adus-o şi munca politică şi culturală şi în primul rînd exemplul permanent dat de membrii şi candidaţii de partid. Comuniştii, printre care Dumitru Cobuz, Ştefan T. Gheorghe, Dumitru N. Petre, se află tot timpul în fruntea muncilor antrenîndu-i în realizarea şi depăşirea planului de producţie şi pe ceilalţi lucrători. Din iniţiativa organizaţiei de partid, cadrele de specialişti, cum sînt Vanghele Ciomu, inginer agronom, Lizeta Bălăneanu, inginer zootehnician şi alţii, ţin deseori conferinţe legate de producţie. Zilele trecute, de pildă, tovarăşa Bălăneanu a ţinut o conferinţă la clubul nostru, la care au luat parte toţi lucrătorii din sectorul zootehnic. Aici s-a vorbit despre metode avansate la îngrijirea şi hrănirea taurinelor, ovinelor şi porcinelor. Tot de curînd, tov. director a ţinut o conferinţă despre grija privind păstrarea furajelor pe timp de iarnă. Interesantă a fost şi conferinţa ţinută de inginerul agronom V. Ciomu care le-a vorbit oamenilor despre pregătirea terenului, a alegerii şi tratării seminţei etc., în vederea însămînţărilor de toamnă. Mult interes stîrnesc în rîndurile muncitorilor consfătuirile de producţie care se ţin cu regularitate pe sectoare de către grupele sindicale.

În ce priveşte munca culturală în sprijinul producţiei, am mai aflat că biblioteca din cadrul clubului este solicitată de numeroşi lucrători, cititori activi. Printre aceştia se numără crescătorii de animale Romulus Brusture, Nicolae Bogdan, Alexandru Niculae, mecanizatorii Alexandru Dima, Ştefan Duma şi alţii.

— Sînt căutate şi citite lucrările de specialitate, şi mai cu seamă, broşurile care apar în colecţia „Din experienţa fruntaşilor în agricultură", ne spune tînăra Ecaterina Roşca, responsabila clubului. De asemenea, cărţile literare care tratează despre viaţa satului.

Tot de la Ecaterina Roşca, am mai aflat că în cadrul bibliotecii se organizează foarte des seri literare şi recenzii la diferite cărţi. De asemenea, aproape seară de seară, în gospodărie se organizează cu un număr mare de lucrători vizionarea de spectacole la televizor.

— Poftiţi, vizitaţi-ne şi clubul, mi-a spus apoi tov. Roşca.

E o construcţie nouă, frumoasă, cu o sală de spectacole mare, aşa cum întîlneşti la oraşe. Păcat însă că pe scena acestei săli nu se produc şi formaţii de artişti amatori ai gospodăriei, deşi posibilităţi sînt destule.

GH. BACIU

„Aţi crescut un tînăr destoinic"

Zilele trecute, poştaşul a adus la gospodăria de stat din Caransebeş un plic mai puţin obişnuit. Cînd l-a deschis, atenţia tov. Mihai Serafin, directorul gospodăriei, i-a fost atrasă mai întîi de o fotografie. A privit-o cu atenţie: un tînăr ostaş al armatei noastre populare, cu trăsături energice, bărbăteşti, fotografiat lîngă drapelul unei unităţi militare.

— Păi ăsta-i Ion al nostru!, a exclamat el bucuros.

S-a dumirit apoi citind rîndurile din scrisoarea alăturată.

„Vă mulţumim tovarăşi, pentru felul cum l-aţi educat pe tovarăşul Ioan Vernichescu. Considerăm că toate succesele soldatului fruntaş se datoresc muncii de educaţie pe care aţi desfăşurat-o în cadrul gospodăriei de stat. Ne mîndrim cu numele lui. Pentru munca depusă de el, pentru rezultatele pe care le-a obţinut pînă acum, a fost fotografiat lîngă drapelul desfăşurat al unităţii noastre".

Înainte de a pleca să-şi îndeplinească stagiul militar, Ioan Vernichescu lucrase în cadrul gospodăriei agricole de stat Caransebeş. A fost tractorist în brigada de la Zăgujeni, a lucrat apoi tot ca tractorist şi la grădina de legume a gospodăriei, iar apoi ca mecanic de întreţinere. A muncit întotdeauna acolo unde a fost nevoie de un om priceput, destoinic şi cu o bună calificare.

La gazeta de perete, unde a fost pusă la loc de cinste, această fotografie, s-au strîns apoi mulţi lucrători ai gospodăriei care s-au bucurat sincer de acestă frumoasă veste.

NICOLAE PÎRVU
corespondent

În raionul Făurei

Măsuri pentru buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă

În anii din urmă, în raionul Făurei s-a acumulat o bună experienţă în ce priveşte organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă. Sub conducerea comitetului raional de partid, comitetul executiv al sfatului popular raional s-a preocupat de la un an la altul cu tot mai multă grijă de buna desfăşurare a învăţămîntului. În anul şcolar 1961—1962, de pildă, în gospodăriile agricole colective din acest raion au funcţionat în total 88 de cercuri ale învăţămîntului agrozootehnic, cu peste 3.500 de colectivişti. Aceştia şi-au însuşit multe cunoştinţe care să-i ajute să lucreze într-un chip nou pămîntul şi să obţină o productivitate ridicată în sectorul creşterii animalelor.

Pentru ca şi în această iarnă să se obţină rezultate bune în desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă au fost luate o serie de măsuri în acest scop. Astfel, comitetul raional de partid, a convocat pe secretarii organizaţiilor de bază din unităţile agricole, cadrele de specialişti şi cele didactice care vor preda la cercurile învăţămîntului agrozootehnic, precum şi preşedinţii gospodăriilor colective. În această şedinţă s-a făcut un instructaj minuţios asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea bunei organizări a învăţămîntului şi a desfăşurării cursurilor. Astfel, s-a explicat pe larg cine trebuie să fie cursant (oameni pe cît posibil tineri, legaţi nemijlocit de producţie), cum şi cînd să se ţină lecţiile, discuţiile şi orele practice, care sînt sarcinile sfaturilor populare şi conducerilor de unităţi pentru asigurarea condiţiilor materiale necesare (săli încălzite şi iluminate, material didactic ajutător, manuale pentru cursanţi etc.), în vederea bunei desfăşurări a învăţămîntului.

În zilele următoare, sub îndrumarea organizaţiilor de partid, în unităţi a început munca pregătitoare dinaintea deschiderii învăţămîntului agrozootehnic de 3 ani. Mai întîi au fost stabilite cercurile care urmează să fie organizate în funcţie de profilul fiecărei gospodării în parte, au fost recrutaţi cursanţii etc. La gospodăria colectivă din Ibrianu, bunăoară, vor funcţiona în acest an 3 cercuri: unul agrotehnic cu 60 de cursanţi, altul zootehnic cu 40 de colectivişti şi un cerc legumicol la care s-au înscris 50 de colectivişti. În total, în gospodăriile colective din acest raion vor funcţiona în noul an de învăţămînt un număr de 153 de cercuri, din care: 69 agrotehnice, 64 zootehnice, 5 viticole, 6 legumicole şi 9 horti-viticole, cu un număr total de peste 6.200 de colectivişti.

O mare atenţie s-a acordat fixării zilelor cînd vor avea loc cursurile. Astfel, organizaţiile de partid, împreună cu conducerile unităţilor agricole socialiste, au vegheat ca acestea să nu coincidă cu zilele cînd se ţine învăţămîntul de partid şi de U.T.M. sau unele adunări, pentru ca astfel să fie evitată orice posibilitate de rămînere în urmă cu predarea lecţiilor.

De cîtva timp s-a terminat şi cu munca de recrutare a lectorilor care vor preda la învăţămîntul agrozootehnic. Totodată, lectorii au fost confirmaţi în această funcţie printr-o decizie a sfatului popular raional. Lectorii au primit indicaţii să întocmească cu mult discernămînt planul de învăţămînt care trebuie să cuprindă lecţii cu conţinut specific unităţii respective.

În vederea bunei desfăşurări a învăţămîntului agrozootehnic de masă din această iarnă, pe lîngă măsurile luate pînă acum, este necesar ca în perioada scurtă care a mai rămas pînă la deschiderea cursurilor, să se urgenteze amenajarea sălilor unde se vor ţine lecţiile. Acestea să fie înzestrate cu scaune, table, bănci etc. De asemenea, trebuie să existe mai multă preocupare pentru asigurarea materialului didactic ajutător, ca: mostre de cereale, mulaje etc. Nu trebuie să fie neglijată în raionul Făurei nici organizarea ciclurilor de conferinţe care urmează să se ţină la căminele culturale cu colectiviştii care nu sînt cuprinşi în cercurile agrozootehnice.

Bine organizat încă de pe acum, învăţămîntul agrozootehnic de masă îşi va putea aduce contribuţia la îmbogăţirea cunoştinţelor colectiviştilor din acest raion la lucrarea pămîntului şi creşterea animalelor.

ION GH. CENUŞĂ
corespondent

În construcţii moderne şi condiţii optime, peste 240 elevi, fii de colectivişti din regiunea Ploieşti, sînt pregătiţi de cadre didactice de specialitate pentru a deveni buni tehnicieni. Viitorii tehnicieni horticultori au la dispoziţie săli de clasă, laboratoare moderne, club, teren de sport etc. În fotografie: în orele de practică elevele anului III recoltînd mere, în livada centrului şcolar agricol din Tîrgşoru Nou.

Cartea agrotehnică — un bun al tuturor lucrătorilor de pe ogoare

G. POP
directorul Editurii Agrosilvice

O dată cu deschiderea anului şcolar, zeci de mii de tineri au luat loc pe băncile şcolilor agricole, pentru a studia slova cărţii aducătoare de lumină. Seara sau în zile de sărbătoare, mii de colectivişti şi lucrători din agricultură se apleacă asupra rîndurilor vre-unei cărţi, care îi sfătuieşte să muncească mai bine, mai cu spor. Mii de studenţi şi cadre didactice, lucrători din staţiunile experimentale şi institutele de cercetări ştiinţifice, consultă cu migală bogate bibliografii, pentru a afla ce este nou în ştiinţa şi practica agricolă.

Tuturora cartea le este un prieten de nepreţuit în viaţă. În această perioadă nouă a istoriei noastre, setea de cultură, dorinţa de a cunoaşte cît mai mult pentru a contribui la măreţia patriei, la înflorirea ei continuă, a cuprins milioane de oameni.

Ţăranii colectivişti, care pînă nu de mult trudeau pămîntul cu plugul de lemn şi se zbăteau în sărăcie, în neştiinţă şi întuneric, mînuiesc astăzi tehnica modernă şi condeiul, învaţă să cunoască şi să stăpînească legile naturii, pentru a smulge pămîntului roade cît mai bogate. Pentru ei, cartea a devenit un simbol al vieţii noi şi libere de astăzi, în care hărnicia şi priceperea lor sînt răsplătite pe deplin.

Încheierea colectivizării agriculturii, lărgirea continuă a bazei tehnico-materiale şi reorganizarea conducerii agriculturii, creează condiţii deosebit de favorabile, pentru sporirea producţiei vegetale şi animale, prin generalizarea în producţie a cuceririlor ştiinţei şi a metodelor înaintate folosite de fruntaşi. Experienţa pozitivă a făuritorilor de rod bogat, trebuie să devină un bun al tuturor, în scopul ridicării tuturor unităţilor agricole socialiste la nivelul celor fruntaşe. În acest scop, nu de mult a fost editată colecţia de broşuri „Din experienţa fruntaşilor în agricultură". Ele sînt

Din activitatea Editurii Agrosilvice

scrise de organizatori pricepuţi ai marii producţii agricole, de colectivişti fruntaşi, care au devenit specialişti în problemele sporirii producţiei agricole. Pentru rezultatele obţinute în activitatea lor partidul şi guvernul le-au acordat ordine şi medalii, iar exemplul lor însufleţeşte la muncă milioane de colectivişti. Un asemenea autor, este tov. Teodor Maghiar, Erou a Muncii Socialiste, preşedintele gospodăriei colective „Steaua Roşie" din comuna Mădăraş, regiunea Crişana, care în broşura „Pentru întărirea economico-organizatorică a G.A.C." ne descrie modul în care s-a dezvoltat an de an proprietatea obştească, izvorul succeselor gospodăriei, cum s-a schimbat din temelii, viaţa colectiviştilor.

Dar autorii — fruntaşi ai producţiei agricole — ne arată căile şi metodele de muncă — cu ajutorul cărora s-au obţinut recolte bogate şi unităţile lor au devenit fruntaşe. „Cum am obţinut recolte mari, de grîu şi porumb"; „Producţii mari de floarea-soarelui"; „Experienţa noastră în asigurarea bazei furajere"; „O nouă metodă de adăpostire a păsărilor"; iată cîteva titluri din colecţia de broşuri amintită care va fi citită cu interes şi folos de către specialişti, colectivişti muncitori din G.A.S. şi S.M.T.

Dezvoltarea continuă a sectorului agricol cooperatist, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective a dat naştere la o serie de profesii noi, care cer pricepere şi calificare.

În etapa actuală, cînd gospodăriile colective mici se unesc în gospodării mari şi puternice, problema conducerii acestor unităţi, a organizării judicioase a muncii şi a producţiei lor se pune cu deosebită tărie. Numeroşi preşedinţi de gospodării colective, brigadieri de cîmp, şefi de ferme, responsabili de ateliere şi întreprinderi anexe au dobîndit o experienţă bogată în munca lor. Alţii însă sînt de-abia la început.

Pentru a veni în sprijinul tuturor lucrătorilor din unităţi, pentru a-i înarma cu cunoştinţe care să le folosească în munca lor de zi cu zi, se tipăresc cărţi şi broşuri pe specialităţi, destinate fiecărei profesii noi în satele noastre.

Nu de mult au apărut „Carnetul preşedintelui de G.A.C.", „Carnetul brigadierului din producţia vegetală" şi „Carnetul brigadierului zootehnist" în care sînt prezentate îndrumări privind organizarea şi planificarea muncii şi a producţiei.

Pentru contabilii din gospodăriile colective, precum şi pentru celelalte cadre de conducere s-au editat lucrări în care aceştia sînt ajutaţi în activitatea lor practică de stabilire a normelor de muncă în calculul zilelor-muncă precum şi în stabilirea retribuţiei după cantitatea şi calitatea muncii depuse.

Lucrări ca „Organizarea şi retribuirea muncii în G.A.C." „Dezvoltarea şi apărarea proprietăţii obşteşti", „Întărirea economico-organizatorică a G.A.C.", şi altele pun la îndemîna cadrelor de conducere elementele necesare cunoaşterii procesului de producţie, a aplicării unor metode noi în organizarea şi planificarea producţiei.

Tractoriştii, şefii de brigadă din S.M.T. pot învăţa şi aplica practic în munca lor cunoştinţe noi privind exploatarea şi repararea maşinilor precum şi întreţinerea lor. În sprijinul acestora, se tipăresc lucrări documentate şi accesibile care sînt mult apreciate de mecanizatori. Iată cîteva dintre acestea: „Cartea tractoristului", „Semănătoarea Universală SU-29 tip 1960" etc.

Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii ridică pe o treaptă mai înaltă munca specialiştilor din gospodăriile colective, a inginerilor şi tehnicienilor din G.A.S. şi S.M.T. Ei au datoria să îndrume cu competenţă şi cu simţ de răspundere munca milioanelor de oameni ai muncii din agricultură. Ei trebuie să promoveze cu curaj introducerea noului în producţia agricolă, să fie la curent cu tot ce e nou în ştiinţa şi practica agricolă, să popularizeze şi să generalizeze experienţa înaintată în vederea aplicări ei pe scară largă în producţie.

Pentru aceştia se publică anual milioane de exemplare de cărţi, broşuri şi reviste de specialitate, care-i ţin la curent cu ultimele rezultate ale ştiinţei şi practicii agricole înaintate cu cele mai importante realizări din ţară şi de peste hotare.

În primele luni ale acestui an, de pildă, au apărut în Editura Agrosilvică „Cultura legumelor", „Creşterea animalelor" „Horticultura", „Creşterea vacilor de lapte", „Anatomia şi fiziologia animalelor domestice", „Alimentaţia animalelor domestice", „Agricultura generală" etc., lucrări care conţin preţioase îndrumări şi cunoştinţe profesionale.

Pentru a fi permanent în curent cu cele mai noi realizări ale ştiinţei agricole, s-a iniţiat o colecţie de broşuri destinată în special, inginerilor şi tehnicienilor din G.A.C., G.A.S., şi S.M.T. „Noi orientări în folosirea îngrăşămintelor organice şi minerale", „Metode noi în pomicultură", „Noi produse fitofarmaceutice", „Principii noi de creştere a taurinelor pentru carne şi lapte" — iată numai cîteva din titlurile din cuprinsul acestei colecţii — care vin să completeze cu ultimele noutăţi lucrările apărute în anii trecuţi şi să-i înarmeze cu noi cunoştinţe în creşterea producţiei şi productivităţii muncii.

Axîndu-şi experienţele şi cercetările lor pe problemele practice ale producţiei, oamenii de ştiinţă din institutele de cercetări aduc o contribuţie de seamă la dezvoltarea ştiinţei agricole în ţara noastră, la creşterea producţiei în toate ramurile agriculturii. Rezultatele obţinute de ei sînt popularizate în cartea agricolă. Apar astfel anual în mai multe volume „Lucrări ştiinţifice" care oglindesc cercetările şi munca institutelor agricole şi a bazelor de cercetări din toate regiunile ţării.

★

In trecut, în anii burghezo-moşierimii, abecedarul era un lux, şcolile neîncăpătoare, analfabetismul bîntuia ca o plagă dintre cele mai grele. Astăzi există 8.000 biblioteci la sate cu peste 3.000.000 de cititori. Tirajul revistelor şi ziarelor care pătrund la sate se ridic la aproape 2.700.000 exemplare. Numărul cinematografelor este de peste 30 ori mai mare decît în 1938, iar numărul căminelor culturale şi al caselor de citit trece de 12.000.

Milioane de ţărani colectivişti citesc azi cărţi de specialitate, se apropie temeinic de izvoarele ştiinţei şi culturii. Socialismul a determinat nu numai avîntul economic al ţării ci a deschis noi orizonturi minţilor omeneşti.

În noile condiţii create de încheierea colectivizării agriculturii s-au luat o serie de măsuri pentru ca în viitor acţiunea de îmbogăţire a cunoştinţelor agricole, de pătrundere la sate a tot ce ştiinţa are mai nou, să dea rezultate şi mai bune. La această acţiune îşi aduce aportul său şi Editura Agrosilvică.

Reorganizarea conducerii agriculturii, organizarea pe baze noi a învăţămîntului agrozootehnic de masă, introducerea în şcoli a obiectului „Agricultura", eficacitatea publicaţiilor agricole, vor contribui la un şi mai mare avînt al luptei oamenilor muncii de la sate pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor trasate de partid privind dezvoltarea agriculturii.

Ghicitori

Sus pe coasta dealului,
Am puzderie de pui.
Cresc pe sîrmă, nu prin iarbă,
Iar toamna, îi pun să fiarbă.
(STRUGURII)

Vara pe răzor se coace,
Într-o sută de cojoace.
Creşte mare cu gunoi
Şi iernează în butoi.
(VARZA)

Străluce ca o oglindă
Şi stă spînzurat sub grindă.
Ziua doarme, se-odihneşte,
Noaptea-i vesel şi munceşte.
(BECUL)

Trece „Stan" peste cîmpii,
C-o sută de farfurii,
Iar după ce-a trecut,
Grîul are aşternut.
(TRACTORUL CU DISCUITORUL)

Raid-anchetă în gospodăriile colective din regiunea Iaşi

Construcţiile zootehnice trebuie să fie executate într-un ritm mult mai susţinut

În regiunea Iaşi sînt multe gospodării agricole colective tinere. Încă de la înfiinţare, ele au pornit cu hotărîre la traducerea în viaţă a indicaţiilor trasate de conducerea partidului, dezvoltîndu-şi simţitor efectivele de animale, principalul sector de producţie care le poate aduce mari venituri băneşti în tot timpul anului. Realizarea sarcinilor de sporire a numărului de animale şi păsări, de care depinde producţia de carne, lînă, lapte şi ouă, este condiţionată şi de asigurarea adăposturilor necesare.

Anul acesta, gospodăriile colective din regiunea Iaşi şi-au planificat să construiască pentru animale, 2058 de obiective printre care: 642 grajduri, 268 maternităţi de scroafe, îngrăşătorii de porcine precum şi alte construcţii.

În regiunea Iaşi sînt multe gospodării agricole colective vechi ca cele din comunele Pribeşti, raionul Vaslui, Sîrbi şi Dragalina din raionul Bîrlad, Tîrzii şi Răducăneni din raionul Huşi şi altele, care au acumulat o bogată experienţă în ridicarea de construcţii trainice, ieftine şi de bună calitate, asigurînd animalelor condiţii optime de cazare. Folosind din plin această bogată experienţă, sub îndrumarea organelor de partid, multe din unităţile tinere au construit numeroase obiective zootehnice, magazii de cereale, pătule, incubatoare şi alte construcţii care sînt o adevărată mîndrie a colectiviştilor.

★ ★

Cu simţ gospodăresc

Anul acesta cele 49 de gospodării agricole colective din raionul Huşi au desfăşurat o activitate rodnică în privinţa sporirii efectivelor de animale şi în mod deosebit a taurinelor. Astfel, de la 10.664 de capete existente la începutul anului, numărul lor a crescut, pînă în prezent, la peste 16.000 de capete. De asemenea, numărul ovinelor a crescut cu 2.515 capete, iar al scroafelor de reproducţie cu 362 de capete.

Creşterea efectivelor de animale a determinat consiliile de conducere ale gospodăriilor colective să treacă la ridicarea de noi construcţii zootehnice. Astfel, pe întregul raion au fost planificate a se construi în acest an 177 de obiective, dintre care 68 de grajduri pentru taurine. Folosind cu pricepere echipele de constructori, asigurînd o aprovizionare ritmică cu materiale, gospodăriile colective din raion au reuşit să termine complet 11 grajduri; alte 39 de grajduri se află în stare de finisaj, iar 18 sînt la acoperiş. De asemenea, cele 26 de maternităţi de scroafe planificate sînt gata pentru a fi date în folosinţă. Pe lîngă aceste construcţii, toate cele 49 de gospodării agricole colective din raionul Huşi, cu sprijinul consiliului agricol raional, şi-au construit în acest an incubatoare proprii, fapt ce le-a permis să scoată peste 180.000 de pui. În acest an nu există unitate din raion fără sector avicol şi care să nu-şi reţină păsări pentru prăsilă.

Dînd dovadă de simţ gospodăresc, multe gospodării agricole colective din raionul Huşi au pus un deosebit accent pe calitatea construcţiilor. Astfel, gospodăria agricolă colectivă din Corni, (preşedinte tov. Bălan Ion), a ridicat 2 grajduri a cîte 100 de capete fiecare, îmbunătăţind simţitor proiectul primit. Astfel, grajdurile făcute din chirpici au fost ridicate pe fundaţie de piatră. Constructorul gospodăriei, tov. Frintescu Ion, a prevăzut la grajdurile respective spaţiul necesar pentru a se putea introduce în viitor mecanizarea furajării animalelor, scoaterea bălegarului etc. Grajdurile gospodăriei colective din Corni sînt construite în aşa fel încît, în timpul cînd animalele sînt în stabulaţie, aprovizionarea cu furaje să se poată face din remorcă sau din căruţă direct la iesle, evitîndu-se risipa de furaje datorită manipulărilor şi uşurînd mult condiţiile de muncă ale mulgătorilor-îngrijitori. De asemenea, constructorul gospodăriei a privit lucrurile în perspectivă, creînd spaţiul necesar pentru introducerea adăpătorilor automate cît şi posibilitatea de a se face mulsul mecanic. Tot la această unitate, consiliul de conducere a luat măsura de a construi lîngă sectorul zootehnic, care este ceva mai izolat de sat, o casă cu 3 camere pentru colectiviştii care vor deservi aceste grajduri.

— Vom mobila una din camere cu tot ce este necesar pentru odihnă, vom crea condiţii de ridicare a nivelului cultural şi profesional al oamenilor — spunea tov. Bălan Ion, preşedintele gospodăriei colective. Dacă oamenii vor avea condiţii bune de muncă — a continuat preşedintele — fără îndoială că şi rezultatele muncii lor vor fi mai bune. Avem tot interesul să creăm condiţii bune de întreţinere a animalelor şi în acelaşi timp nu uităm oamenii, pentru că de hărnicia şi priceperea lor depinde sporirea producţiei.

Aceeaşi concepţie sănătoasă în privinţa grijii faţă de om există şi la gospodăria colectivă Vutcani (preşedinte tov. Dumitru Manole), la gospodăria colectivă din comuna Duda (preşedinte tov. Pricop Ion) şi la multe alte unităţi din regiunea Iaşi. Acolo unde consiliile de conducere au dat dovadă de simţ gospodăresc, rezultatele sînt şi ele la înălţime: grajdurile şi celelalte construcţii au fost terminate, animalele sînt asigurate cu adăposturi bune pe timpul iernii.

Mai multă orientare la amplasarea construcţiilor

În expunerea făcută la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, vorbind despre problema construcţiilor în gospodăriile agricole colective, spunea: *„La amplasarea şi execuţia construcţiilor este necesar să se înlăture cu toată hotărîrea orice risipă de pămînt arabil, de fonduri şi materiale, adoptîndu-se numai proiecte ieftine".*

În liniile generale se poate spune că, organele locale de partid şi de stat din regiunea Iaşi au acordat o atenţie sporită amplasării construcţiilor respectîndu-se indicaţiile date de partid. Astfel, construcţiile agrozootehnice ale gospodăriilor agricole colective din comunele Corneşti şi Sculeni — raionul Iaşi, cea din Mogoşeşti, raionul Paşcani, din Moşna şi Stănileşti — Huşi şi altele, au fost amplasate pe terenuri neproductive şi în apropierea surselor de apă. Aceste exemple arată că consiliile de conducere ale multor gospodării colective au privit cu simţ de răspundere problema amplasării construcţiilor, luptînd pentru economisirea fiecărei palme de pămînt arabil. Fără îndoială că aici şi-au adus o contribuţie de seamă şi specialiştii consiliilor agricole raionale. Deşi există preocupare pentru amplasarea cît mai justă a construcţiilor agrozootehnice cît şi pentru adoptarea proiectelor celor mai ieftine, sînt însă, în unele gospodării colective, destule neajunsuri. Bunăoară, gospodăria agricolă colectivă din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, a ridicat construcţiile zootehnice pe teren arabil. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Muncelul de Sus, raionul Paşcani, şi-a construit grajdurile, de asemenea, pe teren arabil, lîngă şosea, iar construcţiile ridicate sînt făcute numai din materiale dirijate, fiind destul de scumpe.

Există unele neajunsuri şi de alt ordin în amplasarea construcţiilor. Foarte multe unităţi, în dorinţa de a avea sectorul zootehnic la un loc, nu ţin seama de aşezarea geografică a gospodăriei. Astfel, sînt multe cazuri cînd grajdurile pentru animalele de muncă se află la 8—10 km depărtare de unele brigăzi, îngreunînd foarte mult participarea oamenilor la muncă. Bunăoară, gospodăria colectivă din comuna Bohotin, raionul Huşi, are o brigadă în satul Isacea la o distanţă de 7 km. Conductorii de atelaje de la această brigadă sînt nevoiţi să meargă zilnic cîte 14—15 km pentru a-şi ridica şi preda atelajele.

Din această cauză multe atelaje nu mai sînt aduse seara la centrul gospodăresc. Oare nu ar fi fost mai logic ca consiliul de conducere al gospodăriei să fi construit la sediul acestei brigăzi un grajd pentru tineretul taurin şi pentru o parte din animalele de muncă? Aceeaşi situaţie o întîlnim şi la alte gospodării colective. Este necesar ca consiliile de conducere ale gospodăriilor colective care au asemenea situaţii să ia măsuri ca, în viitor, să construiască anumite obiective zootehnice şi la sediile brigăzilor care se află mult prea departe de centrul gospodăriei.

De asemenea, sînt unele gospodării colective care şi-au amplasat construcţiile zootehnice foarte departe de marginea comunei. Astfel, sectorul zootehnic al gospodăriei colective din Vutcani se află la 15 km de sat, iar cel al gospodăriei colective din Bohotin la 10 km în plin cîmp cu toate că erau condiţii ca aceste construcţii să fie ridicate mai aproape de sat. Din cauza distanţei prea mari, gospodăriile duc lipsă de braţe de muncă, există o fluctuaţie nepermisă de îngrijitori, fapt care influenţează negativ asupra producţiilor ce trebuie obţinute din zootehnie. Aceste neajunsuri se datoresc, în primul rînd, uşurinţei de care au dat dovadă unele organe tehnice ale sfaturilor populare raionale care au avizat amplasarea acestor construcţii în condiţiile arătate.

Sînt cazuri cînd unele gospodării colective amplasează construcţiile zootehnice fără să studieze temeinic structura terenului, poziţia din care bat curenţii, sursa de apă etc. Bunăoară, gospodăria colectivă Hoceni şi-a amplasat magaziile de cereale şi pătulele în satul Şişcani, într-un loc ferit de vînturi şi curenţi, la 150 de metri depărtare de un dîmb în care există un puternic izvor de apă. În schimb, grajdurile vacilor de lapte, şi cele pentru tineret, maternitatea de scroafe şi puiernitele au fost amplasate în satul Hoceni la distanţă de 6 km de sediul gospodăriei într-un loc lipsit de sursă de apă fiind necesar transportul ei de la peste 1 km depărtare. Se pune întrebarea: De ce n-au fost amplasate grajdurile cu animalele de producţie lîngă sursa de apă? Cum tovarăşii de la consiliul agricol raional şi tehnicienii sfatului popular raional nu s-au gîndit la acest lucru? Se impune ca organele respective să tragă învăţăminte din aceste lipsuri şi să ia măsuri pentru ca asemenea cazuri să nu se mai repete, mai ales că şi în viitor gospodăriile colective vor continua să-şi construiască numeroase adăposturi pentru animale.

În unele gospodării colective construcţiile bat pasul pe loc

În raionul Hîrlău s-a prevăzut ridicarea în acest an a 200 de obiective zootehnice printre care 98 de grajduri. Cu toate succesele dobîndite de unele unităţi la care terminarea obiectivelor se apropie de sfîrşit, ritmul de realizare a construcţiilor zootehnice lasă mult de dorit în multe gospodării. Astfel, pînă la data de 1 octombrie, din numărul de grajduri planificat, nici unul nu a fost terminat iar din cele 40 de maternităţi de scroafe planificate numai 6 erau gata de dat în folosinţă.

Mult rămase în urmă cu aceste lucrări sînt gospodăriile colective din comunele Cîrjoaia, Hîrlău, Cotnari şi altele, unde consiliile de conducere manifestă o slabă preocupare faţă de aprovizionarea şantierelor cu materiale necesare, dau puţină atenţie folosirii resurselor locale, cu toate că există suficiente posibilităţi. La gospodăria colectivă din Cîrjoaia, de exemplu, din 5 grajduri planificate, 2 sînt încă la zidărie iar maternitatea pentru scroafe nici nu a fost începută.

La gospodăria agricolă colectivă Feredeni, cele 3 grajduri şi alte construcţii care au fost începute în iunie încă nu sînt gata. Constructorul gospodăriei, tov. Dumitru Găină se plîngea că întîrzierea se datoreşte lipsei de materiale şi lipsei de sprijin din partea consiliului de conducere al gospodăriei. Din cauza unei slabe organizări a muncii, construcţiile înaintează foarte încet. Şeful echipei pleacă deseori după materiale, iar în lipsa lui, oamenii de pe şantier părăsesc lucrul, pierzîndu-se, fără rost, multe zile de muncă. Oare nu este posibil ca în această unitate să fie numit un colectivist priceput care să se ocupe cu aprovizionarea de materiale, iar şeful echipei să-şi vadă de lucru pe şantier? Cum explică tov. preşedinte al gospodăriei, Ion Savel, că acum, în octombrie, nu există chirpici pentru cel de-al 3-lea grajd, deşi în gospodărie sînt suficiente forţe pentru confecţionarea chirpicilor?

Este curios lucru că gospodăria are o carieră proprie de piatră de unde vinde material altor gospodării colective din raion, în timp ce, pentru nevoile sale, piatra nu este adusă pe şantier. Cu o asemenea „preocupare" din partea consiliului nici nu este de mirare că construcţiile bat pasul pe loc. În asemenea situaţie sînt şi alte gospodării din raioanele Hîrlău, Iaşi şi Paşcani printre care cele din comunele Siretul, Stroieşti, Ruginoasa, Lespezi şi altele.

Numai datorită slabei preocupări a consiliilor de conducere a gospodăriilor colective şi lipsei de îndrumare şi control a consiliului agricol raional în privinţa construcţiilor, a fost posibil ca, pînă la 1 octombrie, din cele 396 de obiective zootehnice planificate să se construiască în raionul Paşcani să nu fie gata decît 83. Din cele 57 de grajduri care trebuiau date în folosinţă în această toamnă 8 sînt la fundaţie 17 la zidărie, şi au fost terminate numai 17. De asemenea din cele 50 de maternităţi pentru scroafe numai 6 au fost terminate.

Au mai rămas puţine zile pînă la venirea iernii şi situaţia adăpostirii animalelor în unele gospodării colective din raionul Paşcani este îngrijorătoare.

În această direcţie consiliul agricol raional şi consiliile de conducere ale gospodăriilor colective trebuie să-şi îndrepte, mult mai mult ca pînă acum, atenţia lor.

Aşa cum s-a arătat mai sus, cu toate rezultatele bune obţinute de unele gospodării colective, ritmul construcţiilor zootehnice în regiunea Iaşi se desfăşoară anevoios. Fără îndoială că nu se pot trece cu vederea o serie de greutăţi: lipsa de experinţă a unor gospodării colective tinere, a defecţiunilor care s-au ivit în aprovizionarea cu unele materiale strict necesare ca: ciment, ţiglă, cherestea etc.

Dacă ar fi existat însă mai multă preocupare din partea consiliilor agricole regional şi raionale, multe din aceste lipsuri ar fi fost înlăturate la timp, ceea ce ar fi condus la rezultate mult mai bune, mai les în raioanele Paşcani şi Hîrlău, unde există o rămînere serioasă în urmă a construcţiilor.

Ţinînd seama că a mai rămas puţin timp pînă la venirea anotimpului friguros, este necesar ca consiliul agricol regional, cu sprijinul permanent al comitetului executiv al sfatului popular regional, să ia asemenea măsuri încît lipsurile semnalate să fie înlăturate, iar consiliile de conducere ale gospodăriilor colective rămase în urmă să fie ajutate ca munca pe şantiere să se desfăşoare într-un ritm intens.

Este necesar ca O.R.A.D.-ul să ia măsurile corespunzătoare, pentru ca toate materialele de strictă necesitate planificate, să ajungă pe şantierele gospodăriilor colective în timpul cel mai scurt.

Socotim că ar fi nimerit ca, acolo unde lucrările se desfăşoară greu din lipsă de meşteri constructori calificaţi, să se apeleze la acele gospodării care au terminat construcţiile, ca meşterii acestor unităţi să ajute gospodăriile vecine. De asemenea, este necesar ca consiliile de conducere ale gospodăriilor colective rămase în urmă cu construcţiile să mobilizeze pe colectivişti pentru procurarea materialelor locale de construcţii ca: piatră, lemn local, stuf etc. fără să mai aştepte materiale de la centru. Acolo unde lipsesc chirpicii este necesar să se treacă la ridicarea pereţilor din ceamur sau pămînt bătut în amestec cu paie, folosindu-se experienţa acelor gospodării care au asemenea construcţii. Timpul fiind întîrziat, trebuie luptat cu toate forţele în vederea terminării construcţiilor, înainte de căderea zăpezii, economisindu-se materialele scumpe prin înlocuirea lor cu materiale locale ieftine, reducînd în acest fel costurile construcţiilor planificate.

PETRE ZBÎRLEA

Chibzuinţă şi iniţiativă în folosirea fondurilor băneşti

Sub îndrumarea comitetului regional de partid şi cu sprijinul consiliilor agricole regional şi raionale, majoritatea gospodăriilor agricole colective din regiunea Iaşi s-au străduit ca, o dată cu venirea primăverii, să atace toate construcţiile prevăzute în plan. In această perioadă, foarte multe consilii de conducere ale unor gospodării agricole colective tinere au venit cu iniţiative proprii, în privinţa amplasării mai judicioase a construcţiilor, a folosirii cu chibzuială a materialelor locale ieftine, economisind însemnate sume de bani pe care le-au investit în alte scopuri. Aşa, de pildă, gospodăria agricolă colectivă din Scobinţi, raionul Hîrlău, şi-a planificat în acest an ridicarea a 3 grajduri de cîte 100 de capete, o maternitate pentru 50 de scroafe, o puiernită pentru 1 000 de păsări, pătule etc. Cu sprijinul organizaţiei de bază, consiliul de conducere al gospodăriei a ales pentru echipa de construcţii pe cei mai buni meseriaşi dintre colectiviştii cu experienţă şi calificaţi în meserie. În timpul lucrărilor agricole de vară, cînd se simţea lipsa braţelor de muncă în cîmp şi exista tendinţa ca echipa de constructori să se descompleteze, constructorul gospodăriei, tov. Vasile Stanciu, a insistat ca toţi oamenii să continue lucrul pe şantier. Faptul că echipa n-a fost descompletată, a făcut ca munca pe şantierul de construcţii să decurgă ritmic, toate construcţiile fiind terminate la termenul stabilit.

Demn de remarcat este şi faptul că, la această gospodărie, constructorii au folosit pe scară largă materiale din resurse locale. Astfel, în loc de ciment pentru fundaţii, constructorii din Scobinţi au scos dintr-o carieră peste 400 m.c. de piatră, au confecţionat 45 000 de chirpici, înlocuind materiale care erau mult mai scumpe. Pentru procurarea grinzilor s-a folosit lemn de salcîmi din lizierele comunei, iar grajdurile au fost acoperite cu stuf. După datele existente la contabilitate, la cele 3 grajduri, gospodăria a realizat o economie de peste 60.000 de lei.

Din materialele economisite, constructorii au ridicat o magazie de cereale cu capacitate de 30 de vagoane şi au reparat un grajd. Tot din fondurile economisite, în prezent ei lucrează la construcţia unei case cu 6 camere, necesară lucrătorilor din sectorul zootehnic în timpul cît aceştia se află în sector.

O iniţiativă valoroasă au dovedit şi colectiviştii din comuna Hoceni, raionul Huşi. Ei au ridicat în acest an cîteva construcţii din ceamur. Şi aici în afară de scînduri de răşinoase necesare pentru confecţionarea ferestrelor şi a uşilor, colectiviştii au folosit lemn local: salcîm, plop etc. Pentru ca să fie cît mai călduroase în timpul iernii, grajdurile au fost prevăzute cu poduri. Tavanele au fost făcute din nuiele împletite şi lipite cu pămînt amestecat cu pleavă şi paie tocate. Toate grajdurile au fost acoperite cu stuf sau cu paie. Ele au fost îngrijit finisate şi văruite.

Ca urmare a folosirii materialelor din resurse locale, toate construcţiile sînt foarte ieftine. După cum spunea tov. Popa Ion, contabilul gospodăriei, — un asemenea grajd pentru 50 capete ajunge la circa 20.000 de lei revenind cam 400 de lei pe cap de animal. De altfel aşa se şi explică faptul că gospodăria a reuşit ca, încă din primul său an de activitate, să-şi construiască peste 10 construcţii, dintre care 6 grajduri, să-şi procure un număr însemnat de taurine, ovine, porcine şi păsări.

Rezultate bune în ridicarea construcţiilor cu materiale din resurse locale, la costuri reduse, au obţinut şi gospodăriile agricole colective Mogoşeşti din raionul Paşcani, Şuletea din raionul Bîrlad, Coarnele Caprii, Holceni şi Totoieşti din raionul Iaşi şi alte multe unităţi din raioanele Vaslui şi Negreşti.

Deşi în comuna Feredeni, raionul Hîrlău, există o carieră de piatră consiliul de conducere al gospodăriei colective din localitate nu se îngrijeşte de adusul pietrei necesare construcţiilor zootehnice proiectate.

— Piatră, piatră de e piatră,
Şade-n carieră toată...
Pentru noi cine s-o scoată?

Desen de C. CRĂCIUN

Agrotehnica şi-a spus cuvîntul

Secţia Gherghiţa a G.A.S. Drăgăneşti, raionul Ploieşti, a avut anul acesta cultivată cu porumb o suprafaţă de 80 hectare de pe care şi-au propus să obţină cîte 5.000 kg boabe în cultură neirigată.

Precipitaţiile puţine din această vară au constituit o piedică în calea realizării unor producţii mari. Cu toate acestea printr-o agrotehnică înaintată s-a înlăturat acest neajuns. Astfel, pe o suprafaţă de 32 hectare din brigada condusă de Matei Stelian, s-a obţinut în medie 7.500 kg ştiuleţi la hectar iar pe restul între 4.000—5.000 kg ştiuleţi la hectar.

Producţia obţinută la secţia Gherghiţa a confirmat încă o dată faptul că acolo unde se aplică riguros agrotehnica, rezultatele nu întîrzie să se arate.

VERONEL PORUMBOIU
corespondent

Cifrele de plan pe 1963 în discuţia colectiviştilor

În aceste zile, la gospodăriile agricole colective au loc adunările colectiviştilor pentru discutarea cifrelor de plan pe anul 1963. În cadrul adunărilor generale, colectiviştii iau hotărîri care, aplicate în viaţă, vor duce la sporirea producţiilor de cereale şi animale, la creşterea belşugului în gospodăriile colective.

ANIMALE MULTE, VENITURI MARI

Învăţînd din experienţa colectiviştilor din comunele Mihai Viteazul, Plăieşti, Boian, Frata şi altele care realizează din sectorul zootehnic mari venituri băneşti, membrii gospodăriei colective din comuna Ciurila, raionul Turda, cu ocazia discutării cifrelor de plan pe anul 1963, au hotărît să dezvolte un puternic sector zootehnic. Adunarea generală a acestei gospodării a hotărît ca, pînă la sfîrşitul anului 1963, numărul bovinelor să crească de la 107 capete la 280, al vacilor cu lapte de la 36 la peste 100 de capete, iar al oilor să crească la cel puţin 500 de capete. Pentru adăpostirea celor 100 de vaci de lapte, la care va ajunge gospodăria în anul viitor, încă de pe acum colectiviştii au construit un grajd.

VOR EXTINDE GRADINARITUL

În acest an gospodăria colectivă din comuna Luna, raionul Turda, de pe cele 20 ha cultivate cu legume şi zarzavaturi a realizat un venit de aproape 320.000 lei. Numai din vînzarea verzei timpurii recoltată de pe un hectar s-a realizat 30.000 de lei. Valorificînd roşiile de pe 0,50 ha, gospodăria a obţinut 12.800 de lei. Din valorificarea cepei, de asemenea, a realizat un venit bănesc de 20.000 lei la hectar. În vederea creşterii veniturilor băneşti în anul viitor, colectiviştii au hotărît extinderea suprafeţei cultivate cu legume şi zarzavat de la 20 hectare la 35 hectare.

EXTIND CULTURILE DUBLE

Ţinînd seama de recomandările Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti, membrii gospodăriei colective din comuna Crăieşti, raionul Turda, cu ocazia discutării cifrelor de plan pe anul 1963, au hotărît, printre altele, ca unitatea lor să extindă mai mult suprafeţele însămînţate cu culturi duble. Propunerea consiliului de conducere cu privire la culturile intercalate pe cele 360 ha destinate culturii porumbului, a fost aprobată în unanimitate de adunarea generală. Astfel, s-a stabilit ca pe 80 ha să se cultive porumb şi dovleac, iar pe 280 de ha să se însămînţeze intercalat porumb şi fasole. Cu această ocazie, membrii colectivişti au mai hotărît să pună în valoare încă 12 ha teren care, în prezent, este neproductiv şi să planteze pomi fructiferi pe încă 10 hectare.

AUREL RADU
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Bucium, regiunea Iaşi, culesul strugurilor este în toi. Bucuria recoltelor bogate se poate citi şi pe chipul acestei muncitoare fruntaşe, care lucrează la recoltat

Realizări obţinute în problema măririi conţinutului în proteină a nutreţurilor

(Urmare din pag. 1)

În experienţele de determinare a densităţii porumbului masă verde s-a pornit nu de la cantitatea de masă verde obţinută la hectar, ci de la cantitatea de proteină obţinută la hectar, după cum rezultă din tabelul de mai jos.

CANTITATEA DE SĂMÎNŢĂ kg/ha	NUMĂRUL DE PLANTE la ha	MASĂ VERDE la ha (kg)	P. D. kg la ha.	COSTUL UNUI KG P. D. lei
50	150.000	32.320	439	2,30
100	300.000	36.443	474	2,14
150	450.000	37.203	517	1,90
200	600.000	40.143	454	2,20

Din acest tabel se observă că producţia de masă verde creşte o dată cu cantitatea de sămînţă dată la hectar, dar la o densitate de 600.000 plante la hectar, cantitatea de proteină scade şi are un preţ de cost mai ridicat, deşi producţia este mai mare cantitativ.

De asemenea, pentru a mări valoarea nutritivă a porumbului s-a experimentat şi varianta cu bob, floarea-soarelui etc. Nu posedăm încă rezultatele analizelor chimice, dar din datele pe care le prezentăm, se observă că s-au obţinut producţii mari, mai ales ţinînd seama de condiţiile climatice ale acestui an. Astfel, la varianta unde s-a folosit la însămînţare 100 kg. sămînţă de bob plus 100 kg. porumb la ha, s-au obţinut 18.834 kg. masă verde, iar la varianta 100 kg. sămînţă de bob plus 30 kg. floarea-soarelui date la hectar s-a realizat o producţie de 21.929 kg. masă verde la hectar.

Tot în cadrul staţiunii noastre au fost experimentate culturile de secară, grîu de toamnă, borceag de toamnă (grîu+măzăriche), borceag de primăvară (ovăz+măzăriche) borceag de primăvară (ovăz+latir) precum şi sparcetă pentru masă verde.

Pentru a verifica cum influenţează diferitele culturi de masă verde producţia animală în cultură pură şi în amestec, s-a urmărit producţia de lapte în funcţie de cantitatea de proteină. Faţă de perioada de stabulaţie, în cazul consumului de secară masă verde producţia de lapte cea mai mare s-a obţinut în perioada 15—22 aprilie, cînd secara conţine cea mai mare cantitate de proteină.

O altă cultură la care s-au obţinut rezultate bune a fost grîul de toamnă în cultura pură şi în amestec cu măzăriche (vicia panonica).

După culturile de toamnă semănate pentru masă verde în regiunea noastră, bune rezultate au dat borceagurile de primăvară formate din ovăz şi măzăriche care dau o producţie mare de masă verde, putînd fi utilizate pe o perioadă mai lungă (circa 25—30 zile).

Un amestec de perspectivă care a dat bune rezultate pe loturile experimentale este ovăzul cu latirul, care este mai bogat în proteină şi se foloseşte după borceagul de primăvara format din ovăz şi măzăriche.

Avînd în vedere importanţa ureei, ca înlocuitor parţial al proteinei în raţia rumegătoarelor, s-a experimentat folosirea acestui produs sintetic la vacile de lapte. Experienţa s-a efectuat pe loturi de vaci comparative.

Din datele obţinute s-a tras concluzia că ureea poate înlocui cu bune rezultate proteina din raţie pînă la 25 la sută din cantitatea totală a proteinei fără ca producţia de lapte să scadă, nici cantitativ şi nici calitativ.

Acestea sînt cîteva din cercetările întreprinse şi realizările obţinute de către staţiunea noastră în problema măririi conţinutului în proteină a furajelor.

Din Uniunea Sovietică

Pe ogoarele Uzbekistanului

Pe ogoarele însorite ale Uzbekistanului se munceşte de zor. Sînt în toi lucrările de recoltare a bumbacului. Oamenii muncii de pe ogoarele republicii luptă pentru cele 3.350.000 tone de bumbac pe care şi-au luat angajamentul să le dea patriei în cel de-al patrulea an al septenalului.

Anul acesta, recolta a fost obţinută în condiţii de climă neprielnice. Şi iată prima izbîndă : zilele acestea, cantitatea de bumbac livrată centrelor de achiziţii ale republicii a atins cifra de un milion de tone.

Acesta e rodul muncii încordate a mecanizatorilor, colhoznicilor, lucrătorilor din sovhozuri, organizatorilor producţiei, organizaţiilor de partid şi comsomoliste. Intre regiuni, direcţii de producţie agricolă şi raioane, gospodării şi brigăzi, între conducătorii de agregate de recoltare s-a desfăşurat larg întrecerea socialistă.

Foarte bine lucrează cultivatorii de bumbac din regiunile Surhandaria şi Andijan, care au îndeplinit pînă în prezent planul de livrare a bumbacului brut în proporţie de 33 la sută. Colhozurile şi sovhozurile din regiunile Taşkent şi Buhara sporesc zi de zi ritmul lucrărilor de recoltare a bumbacului.

Pe ogoare creşte necontenit numărul agregatelor de recoltare. Mulţi conducători de „corăbii albastre" şi-au dovedit din primele zile înalta lor măiestrie. Mecanicii conducători Mahmud Husanov, Kaşak Niazov, Rîdvan Ciki din sovhozul „A cincea aniversare a R.S.S. Uzbece" şi mulţi alţii recoltează zilnic cîte 4—5 tone de bumbac brut. Foarte bine lucrează Melikuza Umurzakov, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., din colhozul „Lenin", regiunea Fergana ; el a recoltat deja 50 de tone de bumbac, întărind cu fapte angajamentul său de a recolta în cursul sezonului 300 tone de „aur alb".

In colhozul „Kirov" din regiunea Taşkent, vestita mecanizatoare Tursunoi Ahunova a scos pe cîmp noua maşină de recoltat bumbac „4-HV", cu patru rînduri. Cu această maşină ea recoltează într-o oră 1,6 tone de bumbac, înlocuind munca a 125 de culegători manuali. Maşina cu care lucrează Tursunoi Ahunova e ţinută sub observaţia constructorului ei, A. N. Prihodko.

Sute de maşini lucrează pe ogoarele sovhozurilor de pe pămînturile desţelenite din Stepa Flămîndă. In sovhozurile „Farhad", „Pravda" şi alte sovhozuri din această zonă se aplică metode de recoltare în grup a bumbacului.

Veştile venite din raionul Verhnecirski arată că aici planul anual de livrare a bumbacului a fost deja îndeplinit în proporţie de 57 la sută, remarcîndu-se îndeosebi colhozurile „Uzbekistan", „Sverdlov", „Pravda", „Politotdel". Cultivatorii de bumbac din colhozul „Politotdel" au obţinut cîte 30 chintale de bumbac brut la hectar şi acum luptă pentru a obţine o recoltă de 50 chintale la ha.

Merită a fi menţionat colhozul „Drumul lui Lenin" din acelaşi raion. Anul acesta, colhozul cultivă pentru prima oară bumbac. Tinerii cultivatori de bumbac de-aici au îndeplinit primii în republică planul anual de livrări, obţinînd peste 25 chintale de „aur alb" la hectar, ceea ce înseamnă un început bun.

Bumbacul din Uzbekistan se scurge zi de zi în cantităţi tot mai mari la centrele de achiziţii ale statului.

L. KUTUKOV
P. SAVCIUK

Din ţările capitalului

Lupta ţăranilor din Columbia

In Columbia bîntuie de la o vreme un val de cruntă teroare. Recent, la o şedinţă a Senatului columbian, s-a făcut cunoscut că din ianuarie 1958 pînă în august 1962 au fost ucişi în localităţile rurale ale ţării 10.263 oameni.

Cine i-a ucis şi pentru ce ? De ce în această republică latino-americană ţăranii pier cu miile. Ca să răspundem la această întrebare, să facem o mică incursiune istorică.

In anul 1949, în această ţară a venit la putere, călcînd peste cadavrele a zeci de mii de oameni, sîngerosul dictator Ospino Perez. In vreme ce dictatorul cîrmuia în capitală, în provincie domneau nestingheriţi marii latifundiari. Aceştia îi exploatau fără cruţare pe ţăranii lipsiţi de pămînt şi pe muncitorii agricoli, răfuindu-se după bunul lor plac cu cei care cereau ca pămînturile moşierilor să fie împărţite la ţărani.

In acea perioadă au luat fiinţă în ţară numeroase detaşamente de partizani, alcătuite din ţărani, care au pornit să lupte cu arma în mînă împotriva teroarei dezlănţuite de moşieri. Izbutind să pună sub controlul lor o parte considerabilă din teritoriul ţării, partizanii au procedat la consfiscarea pămînturilor moşiereşti, pe care le-au împărţit la ţărani.

Regimului de dictatură i s-a pus capăt în anul 1957, cînd au venit la putere două partide : partidul liberal şi partidul conservator, care s-au înţeles între ele să cîrmuiască ţara cu rîndul. Reprezentanţii acestor partide au făgăduit nu o dată să îmbunătăţească situaţia oamenilor muncii, să efectueze o reformă agrară şi să înfăptuiască şi alte transformări sociale. Dar făgăduielile lor au rămas simple făgăduieli.

In ţară costul vieţii a crescut în ultimii ani aproape de două ori. In provincie continuă să domnească în voie marii moşieri, care năimesc bandiţi ca să-i ucidă pe ţăranii nemulţumiţi.

Aşa se face că în ultimul timp au luat din nou amploare tulburările ţărăneşti, mai ales în departamentele răsăritene ale republicii.

Neliniştite de creşterea mişcării ţărăneşti, cercurile guvernante ale Columbiei fac tot felul de planuri pentru a o reprima. Printre altele, guvernul pregăteşte o lege potrivit căreia vor putea fi condamnaţi la moarte şi la închisoare pe nu mai puţin de 60 de ani ţăranii care-i ajută pe partizani. Se prevede, de asemenea, să se dea mai multă mînă liberă detaşamentelor de pedepsire.

La aceste acţiuni ale reacţiunii, forţele progresiste din Columbia răspund strîngîndu-şi şi mai mult rîndurile. In sprijinul ţăranilor se ridică tot mai des clasa muncitoare a ţării. Astfel, de curînd a avut loc o plenară a Federaţiei sindicatelor muncitorilor petrolişti din Columbia, la care a participat şi o delegaţie a uniunilor ţărăneşti. Plenara a declarat în unanimitate că samavolniciile împotriva organizaţiilor ţărăneşti pot fi curmate numai prin „autoapărarea maselor" şi a făcut apel la toţi muncitorii să dea tot sprijinul satului.

Ştiri externe

A fost înlăturată monarhia feudală din Yemen

În mica ţară arabă — Yemen — regimul monarhic a fost doborît de unităţile gărzii regale sub conducerea unor ofiţeri patrioţi şi cu sprijinul maselor populare. S-a format un guvern republican, în frunte cu colonelul Abdullah As-Sallal unul din principalii conducători ai insurecţiei. Guvernul republican condus de colonelul Abdullah As-Sallal a declarat că va promova o politică externă de neaderare la blocuri şi va înfăptui în ţară o serie de reforme în sprijinul poporului yemenit.

Răsturnarea monarhiei feudale din Yemen nu este pe placul monopolurilor americano-engleze. Ele au pus la cale o intervenţie armată împotriva Yemenului, folosindu-se de monarhiile arabe învecinate cu Yemenul. Astfel, trupe din Arabia Saudită şi Iordania au sărit în sprijinul elementelor reacţionare din Yemen în scopul restaurării monarhiei. Dar, trupele noului guvern yemenit resping pe agresori, pricinuindu-le mari pierderi în armament, muniţii şi oameni. Potrivit ultimelor ştiri din Yemen, regiunile din nordul ţării au fost complet curăţite de detaşamentele mercenarilor. Trupele revoluţionare au intrat în oraşul Maarib şi procedează la nimicirea rămăşiţelor mercenarilor. Triburile yemenite care populează regiunea de-a lungul frontierei de est au refuzat să colaboreze cu forţele reacţiunii şi imperialismului.

În apărarea Cubei libere

Cercurile conducătoare din Statele Unite continuă uneltirile agresive împotriva Cubei libere. Se intensifică, bunăoară, înarmarea şi instruirea militară a contrarevoluţionarilor fugiţi din Cuba, se fac eforturi din partea Washingtonului de a-i atrage pe aliaţii din N.A.T.O. în încercările de strangulare a comerţului maritim al Cubei ; de curînd la Washington a avut loc o conferinţă neoficială a ţărilor membre ale Organizaţiei Statelor Americane, convocată la iniţiativa Statelor Unite pentru a obţine consimţămîntul statelor latino-americane în vederea aplicării unor noi acţiuni împotriva Cubei.

Faţă de politica duşmănoasă a S.U.A. cu privire la Cuba, Comitetul executiv al Centrului revoluţionar sindical al oamenilor muncii din Cuba a adresat Federaţiei Sindicale Mondiale şi Uniunii internaţionale a sindicatelor oamenilor muncii din transporturi, porturi şi pescuit, telegrame în care cheamă la solidaritate pentru a sparge blocada organizată de imperialismul american împotriva Cubei.

Comitetul executiv al Centrului revoluţionar sindical al oamenilor muncii din Cuba a adresat telegrame identice Consiliului General al sindicatelor din Japonia, Federaţiei muncitorilor portuari din Grecia şi Federaţiei sindicatelor muncitorilor din Norvegia.

Pomicultorii din Păuşeşti — Măglaşi

Privesc printre pomi, movilele înalte de mere — parmen auriu şi ionatane — alcătuind prin coloritul lor un tablou nu uşor de uitat. Dimineaţa este însorită, iar colectiviştii adună roadele cu precizie şi meticulozitate ; merele sînt prinse cu „ciupitorile" —prăjini cu 3 braţe mici în vîrf — şi aduse cu grijă pînă jos, la lădiţe. De aci, cînd se umplu, lădiţele sînt transportate la movilele înşiruite deja pe iarbă, în formă de cerc...

Deşi în condiţii neprielnice de climă, anul acesta — ca urmare a unei îngrijiri temeinice a pomilor, la gospodăria colectivă din Păuşeşti-Măglaşi, regiunea Argeş, recolta de mere este bună : în loc de 200 tone cît prevede planul, se vor obţine 400 de tone de mere. (Între altele, în livada de meri s-a executat 5 stropiri — din care 2 cu ajutorul unei brigăzi fito-sanitare de la S.M.T. Drăgăşani. De asemenea, în perioada creşterii vegetative, solul a fost fertilizat cu urină de grajd diluată. La peste 8.000 de meri, o dată cu săpatul, au fost administrate şi îngrăşăminte chimice).

INSEMNĂRI

Gospodăria a îndeplinit şi planul de 175 tone la prune, şi de 10 tone la pere şi a depăşit cu 6 tone planul la nuci.

Cu Agevacoopul R. Vîlcea, gospodăria a încheiat contract pentru 200 de tone de mere. Pînă acum au şi fost livrate 100 de tone. În prezent cele 2 autocamioane ale gospodăriei transportă într-una mere : abia sosesc cu lădiţe goale — şi colectiviştii le şi umplu cu altele gata încărcate — după ce merele au fost sortate cu grijă din movilele înalte cît un stat de om.

Livada cea veche din care se recoltează merii acum, la început de octombrie, ocupă 42 de hectare.

— Dar în ultimii cinci ani am plantat mereu, mă informează candidatul de partid Ion Niţulescu, tehnicianul agronom al gospodăriei. Folosim în acest scop toate coastele de dealuri pe care nu se pot cultiva cereale sau plante tehnice. În 1957 şi în 1958, începutul a fost modest : am plantat numai cîte 4 hectare. Dar în 1959 — am reuşit să plantăm cu pomi 58 hectare, în 1960 — 100 de hectare, iar în 1961 — 35 de hectare. În toamna acestui an, plantăm încă 50 de hectare, iar în 1963 alte 50. Sîntem hotărîţi să ajungem în 1965, la 400 de hectare.

Mergem întîi pe dealurile însorite pe care vreo 40 de colectivişti zoresc executarea gropilor în vederea plantărilor ce se vor executa peste cîteva zile. Sînt pe terminate cu cele 8.500 de gropi. Mulţi colectivişti fruntaşi din brigada condusă de comunistul Alex. Marinescu şi candidatul de partid I. Duca Văduceni au realizat cîte 15 gropi în fiecare zi. Pomii vor fi plantaţi în toamna acestui an — ca şi în ultimii ani — la 6 metri unul de altul, lăsîndu-se cîte 12 metri între rînduri, pentru ca astfel, treptat, lucrările de întreţinere să fie mecanizate pe scară tot mai largă.

Aflu de la tov. Emilia Drăgan, inginerul agronom al gospodăriei, — care între timp a sosit la locul unde se execută gropile, — că în acest an gospodăria a început să folosească terenurile din livezi şi pentru obţinerea a cît mai mari cantităţi de furaje şi legume. Pe 30 hectare s-a cultivat porumb pentru siloz, pe alte suprafeţe trifoi şi ovăz. Cartofii cultivaţi şi pe alte 4 ha între pomi, tocmai se recoltează.

— La Staţiunea experimentală de la Bilceşti, mă informează tov. ing. Drăgan, am văzut anul acesta culturi de coacăze între pomi. Am plantat şi noi coacăze pe o jumătate de hectar şi s-au prins în proporţie de 100 la sută. La anul, vom continua să le extindem, deoarece ştim că pot aduce venituri importante gospodăriei.

ION DRINCU

În raionul Rîmnicu Vîlcea

Mai multă atenţie pregătirilor pentru plantarea pomilor

În aceste zile, membrii gospodăriilor colective din raionul Rm. Vîlcea se pregătesc în vederea plantării de pomi, iar în pepinierele de pomi de la Căzăneşti, R. Vîlcea, Marcea şi Galicea se scot pomii, şi în primul rînd sîmburoasele, urmînd a fi expediaţi fără întîrziere în gospodăriile colective.

În toamna acestui an, în gospodăriile colective din raion se vor planta în masiv pe dealuri şi pante ce nu sînt pretabile altor culturi, încă 215.000 pomi (circa 1.100 ha.) din care : 70.000 meri, 50.000 peri, 50.000 vişini şi cireşi, 500 de piersici, 3.000 gutui, etc. Deosebit — pentru completarea unor goluri din livezi — se vor mai planta încă 50.000 de pomi.

În multe gospodării. colectiviştii execută acum gropile necesare noilor plantaţii. De pildă, la gospodăria colectivă din Bercioiu, în loc de 9.600 de gropi cît se planificaseră iniţial, colectiviştii au executat pînă la 10 octombrie, 9.800 de gropi ; la gospodăria colectivă din Budeşti, faţă de cele 6.000 de gropi prevăzute, s-au executat 6.400 ; la gospodăria colectivă Bălceşti, în loc de 7.000 de gropi, s-au executat 7.300, iar la gospodăria colectivă din Stoiceni s-au făcut toate cele 10.000 gropi planificate.

Dar nu în toate gospodăriile colective din raion lucrările stau la fel. La gospodăria colectivă din Cremenari, din cele 4.000 de gropi planificate s-au executat pînă acum cîteva zile numai 3.000 ; la gospodăria colectivă din Frînceşti, în loc de 4.700 de gropi s-au făcut doar 2.800 etc.

În gospodăriile colective din raion s-a prevăzut ca în toamna acestui an să se execute şi terasări pe 5.900 hectare. La gospodăria colectivă din Bujoreni, faţă de planul de 80 de hectare prevăzute a fi terasate, s-au şi executat 78 ha. la gospodăria colectivă din Călimăneşti din 200 ha prevăzute s-au terasat 180 ha, la cea din Buleta din 182 ha, s-au făcut terase pe 112 hectare.

La alte unităţi, însă, se consideră că... mai este destulă vreme pentru această acţiune. La gospodăria colectivă din Păuşeşti, de exemplu, deşi s-au prevăzut a se executa terasări pe 200 ha, pînă acum s-au realizat terase doar pe 70 ha. In total pe raion s-au executat terasări numai pe 2.328 ha — ceea ce înseamnă că mai sînt de realizat încă 3.572 ha de teren.

Şi însilozării furajelor

Dat fiind zona deluroasă porumbul pentru siloz a ajuns în faza de lapte-ceară mai tîrziu, ce e drept, decît în raioanele de şes. Este necesar ca paralel cu celelalte lucrări agricole urgente, să se acorde atenţia cuvenită şi acţiunii de însilozare. În multe gospodării colective problema asigurării unei suficiente baze furajere necesare hrănirii animalelor pe timpul stabulaţiei, este privită cu simţ de răspundere. La gospodăria colectivă din Riureni, de pildă, din planul de 1.500 tone furaje ce trebuie însilozate, s-au şi pus la murat 1.100 tone în majoritate porumb ; la gospodăria colectivă din Băbeni, planul de 950 tone este aproape realizat. Unele gospodării colective în dorinţa de a asigura cît mai multă hrană — necesară îndeosebi ovinelor — au strîns mari cantităţi de frunze din păduri. La gospodăria colectivă „1 Mai" din Olăneşti s-au adunat 80 tone de frunze, la cea din Păuşeşti-Măglaşi 120 tone, la cea din Mihăeşti 100 de tone.

În alte gospodării colective însă, acţiunea de însilozare a furajelor şi de strîngere a frunzarelor este tărăgănată în mod nejustificat. De pildă, la gospodăria colectivă din Vlădeşti, din cele 620 tone de porumb planificate au fost însilozate abia 300 tone, iar la cea din Rm. Vîlcea din cele 1.100 tone, numai 490 tone.

Pe raion din cele 16.470 tone furaje planificate, s-au însilozat pînă de curînd numai 8.533 tone. Faţă de această situaţie este necesar să se ia măsuri cît mai urgente pentru ca în afară de porumbul pentru siloz şi resturile din grădinile de legume — unde recoltatul se desfăşoară acum din plin — să fie însilozate şi frunzele de sfeclă de zahăr, coceni etc. Organele agricole au datoria să sprijine din toate puterile pe colectivişti în a asigura cantităţi cît mai mari de furaje pentru hrana animalelor pe timp de iarnă.

AL. RAICU

„Oamenii uitaţi ai Americii"

În fiecare an în perioada muncilor agricole de vară ziarele americane îşi aduc aminte de zecile şi sutele de mii de oameni care colindă de-a lungul şi de-a latul drumurile Statelor Unite acceptînd orice fel de muncă, muncind pentru orice salariu. Aceştia sînt muncitorii agricoli nomazi pe care ziarul „New York Times" într-un articol de sezon publicat nu de mult îi numea „oamenii uitaţi ai Americii". Aceştia nu sînt singurii „oameni uitaţi" în Statele Unite. Soarta lor este însă mai mizerabilă decît a oricărei alte categorii de năpăstuiţi. Iată cum descria ziarul american amintit mai sus viaţa unui muncitor agricol nomad : „El lucrează pămîntul, dar familia sa, copiii săi şi el însuşi, îndură mereu foamea. El călătoreşte pe drumuri de-a lungul cărora sînt situate hoteluri luxoase cu firme de neon, care fac reclamă bucatelor gustoase şi televizorului în fiecare cameră. El însă îşi va petrece noaptea într-o cocioabă murdară".

De notat că aceste lucruri le-a scris un ziar burghez, că nici măcar un asemenea ziar aflat în slujba monopolurilor nu poate ascunde trista realitate. Situaţia muncitorilor agricoli este atît de rea, încît în mesajul său adresat Congresului (aşa se numeşte parlamentul din Statele Unite), însuşi preşedintele Kennedy, referindu-se la muncitorii agricoli nomazi, s-a văzut nevoit să sublinieze „starea nesatisfăcătoare a sănătăţii lor", adăugînd că această stare „implică un pericol pentru sănătatea locuitorilor permanenţi ai localităţilor prin care trec". Cu alte cuvinte, un asemenea om, prin starea sa de subalimentaţie, prin condiţiile în care este nevoit să trăiască, devine o sursă de infecţie şi de boală.

În felul acesta trăiesc milioane de oameni. Arthur Goldberg, ministrul american al muncii, a declarat că în Statele Unite se găsesc mai mult de 2.200.000 argaţi. Dar, a recunoscut el, aproximativ o treime dintre ei rămîn în permanenţă fără lucru. Din fiecare cinci argaţi care lucrează, doi sînt ocupaţi numai cîteva zile pe săptămînă. O statistică oficială stabilea că un muncitor agricol nomad care munceşte împreună cu întreaga sa familie din zori şi pînă-n noapte, cîştigă abia 829 dolari anual. Ori, organizaţiile guvernamentale americane au stabilit că pentru un trai modest, o familie din patru persoane ar avea nevoie de aproximativ 4.500 dolari. Dacă se ţine seama de aceasta, adică de faptul că în condiţiile în care lucrează aceşti muncitori nici cei care au de lucru permanent nu-şi pot întreţine omeneşte familiile din cîştigul lor, se va înţelege ce înseamnă viaţa majorităţii acestor oameni.

În Statele Unite legile sînt întocmite de cei bogaţi pentru apărarea intereselor lor. Dar în nici o ramură nu există atîta desconsiderare a drepturilor cele mai elementare ca în agricultură. Pentru muncitorul agricol nomad nu există ore de muncă. El trebuie să muncească de la revărsatul zorilor pînă la apusul soarelui. Nu există salariul minimal, tariful se fixează la bunul plac al moşierului. Nu există limită de vîrstă ; marele latifundiar poate foarte bine folosi mîna de lucru a copilului ca şi a moşneagului. El are drept să-i alunge pe muncitori de pe moşie oricînd vrea. Aceşti muncitori se află, spunea ziarul „New York Times" în articolul său, „dincolo de legi", ei sînt, adăuga el, „oameni excluşi din viaţă".

Samavolniciile marilor proprietari nu se îndreaptă numai împotriva argaţilor nomazi. Ele se aplică şi fermierilor mici şi mijlocii care simt apăsarea marii gospodării capitaliste. În luna martie a anului acesta, ministerul agriculturii din Statele Unite a anunţat că în ultimii cinci ani „au dispărut" 5.500 de ferme mici ; se socoteşte că două milioane de fermieri şi-au pierdut pămînturile. Acestea au fost înghiţite de marile moşii, iar mulţi din foştii fermieri au îngroşat armata muncitorilor agricoli nomazi care cutreieră drumurile ţării lipsiţi de drepturi, supuşi celor mai crunte lipsuri şi celei mai neomeneşti exploatări.

De ani de zile perioada muncilor agricole readuce pe tapet discuţia în jurul „oamenilor uitaţi ai Americii". Totul se rezumă însă la o discuţie de sezon. „S-a schimbat oare ceva în situaţia muncitorilor agricoli americani în ultimii ani ?" — punea întrebarea în încheiere ziarul „New York Times" în articolul citat. Şi tot el îşi răspundea : „Nimic". Într-un anumit sens nu este tocmai aşa. Ceea ce s-a schimbat a fost numărul argaţilor nomazi, care creşte an de an, ca şi mizeria la care îi condamnă nedreapta orînduire capitalistă.

S. GALERIU

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii